

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/87/EB

2007/EES/16/22

frá 16. desember 2002

um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í gildandi lögum Bandalagsins er kveðið á um heildarreglur um varfærnisefirlit með einstökum lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum [o: fjárfestingarfyrirtækjum], hverju fyrir sig, og með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af samstæðu banka- eða verðbréfafyrirtækja annars vegar og samstæðu váttryggingafélaga hins vegar, þ.e. samstæðum með einsleita fjármálastarfsemi.
- 2) Þróun á fjármálamörkuðum nýverið hefur haft það í för með sér að stofnaðar hafa verið fjármálasamstæður sem bjóða fram þjónustu og vörur á

ólíkum sviðum fjármálamarkaðar og nefnast fjármálasamsteypur. Fram að þessu hefur vantað allt varfærnisefirlit með samstæðum lánastofnana, váttryggingafélaga og verðbréfafyrirtækja sem eru hluti af slíkum samsteypum, einkum að því er varðar gjaldþol og áhættusamþjöppun á vettvangi samsteypunnar, viðskipti innan samstæðunnar, aðferðir við innri áhættustjórnun á vettvangi samsteypunnar og eðlilega og viðeigandi stjórnun. Sumar af þessum samsteypum eru meðal stærstu fjármálasamstæðna sem starfa á fjármálamörkuðum og veita þjónustu um allan heim. Ef slíkar samsteypur, einkum lánastofnanir, váttryggingafélög og verðbréfafyrirtæki, sem eru hluti af slíkri samsteypu, lentu í fjárhagserfiðleikum gæti það veikt mjög stöðu fjármálakerfisins og haft áhrif á einstaka sparifjáreigendur, váttryggingataka og fjárfesta.

- 3) Í aðgerðaáætlun framkvæmdastjórnarinnar um fjármálaþjónustu er gerð grein fyrir röð aðgerða sem eru nauðsynlegar til að gera einn óskiptan markað fyrir fjármálaþjónustu að veruleika og þar er tilkynnt um að verið sé að þróa viðbótarlög um varfærnisefirlit með fjármálasamsteypum, sem eiga að fylla upp í eyður í núverandi löggjöf um sérsvið og taka til annarrar viðbótaráhættu til að tryggja traust eftirlitsfyrirkomulag með tilliti til fjármálasamstæðna sem stunda fjármálastarfsemi þvert á sérsvið. Svo metnaðarfullu markmiði verður einungis náð í áföngum. Einn þeirra áfanga er að taka upp viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu.
- 4) Aðrar alþjóðlegar stofnanir hafa einnig ákvarðað þörfina á því að þróa viðeigandi eftirlitsfyrirkomulag fyrir fjármálasamsteypur.
- 5) Til að viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum, sem eru hluti af fjármálasamsteypu, geti verið skilvirkt þarf að beita því gagnvart öllum slíkum samsteypum sem stunda fjármálastarfsemi þvert á sérsvið í verulegum mæli, sem er reyndin þegar tiltekna viðmiðanir hafa náðst hver svo sem uppbygging þeirra er. Rétt er að viðbótareftirlit nái yfir alla fjármálastarfsemi sem er

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 104/2004, 9. júlí 2004 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 65, 23.12.2004, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 213 E, 31.7.2001, bls. 227.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 36, 8.2.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 271, 26.9.2001, bls. 10.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. september 2002 (Stjtið. EB C 253 E, 22.10.2002, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. nóvember 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

tilgreind í löggjöf um sérsvið fjármála og skulu allir aðilar, sem sinna aðallega slíkri starfsemi, falla undir viðbótareftirlitið, þ.m.t. eignastýringarfélög.

- 6) Ákvarðanir um að undanskilja tiltekinn aðila viðbótareftirliti skulu teknar með það í huga m.a. hvort slíkur aðili falli undir eftirlit á samstæðugrundvelli samkvæmt reglum um sérsvið.
- 7) Lögbær yfirvöld skulu eiga möguleika á því að meta, á samstæðugrundvelli, fjárhagsstöðu lánastofnana, váttryggingafélaga og verðbréfafyrirtækja sem eru hluti af fjármálasamsteypu, einkum að því er varðar gjaldþol (þ.m.t. að útiloka margnotkun gerninga sem eru ígildi eigin fjár), áhættusamþjöppun og viðskipti innan samstæðu.
- 8) Fjármálasamsteypum er oft stjórnað á grundvelli starfsemi sem svarar ekki að öllu leyti til rekstrarforms samsteypunnar að lögum. Rýmka ber kröfur um stjórnun svo að tekið sé tillit til þessarar þróunar, einkum að því er varðar stjórn blandaðra eignarhaldsfélaga á fjármálasviði.
- 9) Allar fjármálasamsteypur, sem falla undir viðbótareftirlit, skulu hafa samræmingaraðila sem eitthvert af viðkomandi, lögbærum yfirvöldum tilnefnir.
- 10) Verkefni samræmingaraðilans skulu ekki hafa áhrif á verkefni og ábyrgð lögbærra yfirvalda samkvæmt reglunum um sérsvið.
- 11) Viðkomandi lögbær yfirvöld, og einkum samræmingaraðilinn, verða að hafa úrræði til að afla sér nauðsynlegra upplýsinga frá aðilum innan fjármálasamsteypu eða frá öðrum lögbærum yfirvöldum til þess að geta gegnt viðbótareftirlitshlutverki sínu.
- 12) Knýjandi þörf er fyrir aukið samstarf milli yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum, þ.m.t. að þróa sérstakt fyrirkomulag um samvinnu milli yfirvalda sem koma að eftirliti með aðilum sem tilheyra sömu fjármálasamsteypu.
- 13) Lánastofnanir, váttryggingafélög og verðbréfafyrirtæki, sem hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu, geta verið hluti af fjármálasamsteypu þar sem aðilinn, sem fer fyrir samsteypunni, er utan Bandalagsins. Þessir eftirlitsskyldu aðilar skulu einnig sæta jafngildu og viðeigandi viðbótareftirliti þar sem markmið og niðurstöður nást, sem eru svipuð þeim sem eru sett með ákvæðum þessarar tilskipunar. Í þessu sambandi er afar mikilvægt að reglur og upplýsingaskipti við yfirvöld í þriðju löndum, um allt sem málinu viðkemur, séu gagnsæ.
- 14) Einungis má gera ráð fyrir því að jafngilt og viðeigandi viðbótareftirlit sé fyrir hendi ef eftirlitsyfirvöld í þriðja landi hafa samþykkt að starfa með lögbærum yfirvöldum, sem málið varðar, að úrræðum og markmiðum varðandi framkvæmd viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu.
- 15) Í þessari tilskipun er ekki gerð krafa um að lögbær yfirvöld afhendi nefnd um fjármálasamsteypur upplýsingar sem eru háðar þagnarskyldu samkvæmt þessari tilskipun eða öðrum tilskipunum um sérsvið.
- 16) Þar sem aðildarríkin geta ekki, svo vel sé, náð markmiðinu með fyrirhuguðum aðgerðum, þ.e. að settar verði reglur um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum í fjármálasamsteypu, og auðveldara er að ná markmiðunum á vettvangi Bandalagsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi þessu markmiði. Þar eð mælt er fyrir um lágmarksstaðla í þessari tilskipun geta aðildarríkin ákveðið strangari reglur.
- 17) Í þessari tilskipun er tekið tillit til þeirra grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem einkum eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 18) Gerðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 19) Annað slagið kann að vera nauðsynlegt að semja tæknilegar leiðbeiningar og gera framkvæmdaráðstafanir vegna þeirra reglna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun með hliðsjón af breyttum starfsháttum á fjármálamörkuðum. Þess vegna skal framkvæmdastjórnin hafa heimild til að samþykkja framkvæmdaráðstafanir, að því tilskildu að þær breyti ekki þessari tilskipun í grundvallaratriðum.

(¹) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 20) Aukið skal við gildandi reglur um sérsvið lána- stofnana, váttryggingafélaga og verðbréfafyrirtækja að tilteknu lágmarki, einkum til að forðast ósamræmi milli reglna um sérsvið annars vegar og reglna um fjármálasamsteypur hins vegar. Því ber að breyta eftirfarandi tilskipunum í samræmi við þetta: fyrstu tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga⁽¹⁾, fyrstu tilskipun ráðsins 79/267/EBE frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu⁽²⁾, tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar (þriðja tilskipun um skaðatryggingar)⁽³⁾, tilskipun ráðsins 92/96/EBE frá 10. nóvember 1992 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga (þriðja tilskipun um líftryggingar)⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 93/6/EBE frá 15. mars 1993 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana⁽⁵⁾ og tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta⁽⁶⁾, svo og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótar- eftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi⁽⁷⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana⁽⁸⁾. Markmiðinu um frekari samhæfingu verður þó aðeins náð í áföngum og þarf það að byggjast á nákvæmri greiningu.
- 21) Til að hægt sé að meta þörfina á og undirbúa einhvers konar samhæfingu í framtíðinni á meðferð eignastýringarfélaga sem eru háð reglum um sérsvið skal framkvæmdastjórnin gefa skýrslu um starfsvenjur aðildarríkjana á þessu sviði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

MARKMIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Markmið

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um viðbótar- eftirlit með eftirlitsskyldum aðilum sem hafa fengið starfs- leyfi samkvæmt 6. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 6. gr. tilskipunar 79/267/EBE, 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/22/EBE eða 4. gr. tilskipunar 2000/12/EB og eru hluti af fjármálasam- steypu. Með tilskipuninni er einnig breytt viðeigandi reglum um sérsvið, sem gilda um aðila sem falla undir tilskipanir- nar sem um getur hér að framan.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Lánastofnun“: lánastofnun í skilningi annars undirliðar 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB.
2. „Váttryggingafélag“: váttryggingafélag í skilningi 6. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 6. gr. tilskipunar 79/267/EBE eða b-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB.
3. „Verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE, þ.m.t. fyrirtækin sem um getur í 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EBE.
4. „Eftirlitsskyldur aðili“: lánastofnun, váttryggingafélag eða verðbréfafyrirtæki.
5. „Eignastýringarfélag“: rekstrarfélag í skilningi 2. mgr. 1. gr. a í tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmæl- um um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í fram- seljanlegum verðbréfum⁽⁹⁾, og einnig fyrirtæki með skráða skrifstofu utan Bandalagsins, sem þyrfti starfs- leyfi skv. 1. mgr. 5. gr. þeirrar tilskipunar ef það hefði skráða skrifstofu sína í Bandalaginu.
6. „Endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag í skilningi c-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/13/EB (Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 17).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/12/EB (Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 11).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/64/EB.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/64/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/108/EB (Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 35).

7. „Reglur um sérsvið“: löggjöf Bandalagsins varðandi varfærnisefirlit með eftirlitsskyldum aðilum, sem einkum er mælt fyrir um í tilskipunum 73/239/EBE, 79/267/EBE, 98/78/EB, 93/6/EBE, 93/22/EBE og 2000/12/EB.
8. „Fjármálasvið“: starfssvið sem er myndað af einum eða fleiri af eftirtöldum aðilum:
- a) lánastofnun, fjármálastofnun eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi, í skilningi 5. og 23. mgr. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB (svið bankamála),
 - b) váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði í skilningi 1-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB (váttryggingasvið),
 - c) verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun í skilningi 7. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EBE (verðbréfaþjónustusvið),
 - d) blönduðu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði.
9. „Móðurfyrirtæki“: móðurfyrirtæki í skilningi 1. gr. sjöundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga⁽¹⁾ og hvert það fyrirtæki sem, að áliti lögbærra yfirvalda, fer í raun með ráðandi hlut í öðru fyrirtæki.
10. „Dótturfyrirtæki“: dótturfyrirtæki í skilningi 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE og hvert það fyrirtæki sem móðurfyrirtæki fer í raun með ráðandi hlut í að mati lögbærs yfirvalds; öll dótturfyrirtæki dótturfyrirtækja skulu einnig teljast dótturfyrirtæki móðurfyrirtækisins.
11. „Hlutdeild“: hlutdeild í skilningi fyrsta málsliðar 17. gr. fjórðu tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð⁽²⁾ eða beinn eða óbeinn eignarhlutur sem er 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis.
12. „Samstæða“: fyrirtækjasamstæða sem í eru móðurfyrirtæki, dótturfyrirtæki þess og aðilar sem móðurfyrirtækið eða dótturfyrirtækin eiga hlutdeild í og einnig fyrirtæki sem tengjast hvert öðru með tengslum sem um getur í 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE.
13. „Náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar tengjast í gegnum:
- a) „hlutdeild“: eignarhald á 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis, beint eða með yfirráðarétti, eða
 - b) „yfirráð“: tengsl á milli móðurfyrirtækis og dótturfyrirtækis í öllum tilvikunum sem um getur í 1. og 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða sambærileg tengsl milli einstaklings eða lögaðila og fyrirtækis; einnig skal litið á dótturfyrirtæki dótturfyrirtækis sem dótturfyrirtæki móðurfyrirtækisins sem fer fyrir þessum fyrirtækjum.
- Þegar svo ber við að tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar eru varanlega tengdir sama aðilanum með yfirráðatengslum skal einnig litið á það sem náin tengsl milli aðila.
14. „Fjármálasamsteypa“: samstæða sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði skv. 3. gr.:
- a) eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer fyrir samstæðunni, eða a.m.k. eitt af dótturfyrirtækjunum í samstæðunni er eftirlitsskyldur aðili í skilningi 1. gr.,
 - b) þegar eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer fyrir samstæðunni er hann annaðhvort móðurfyrirtæki aðila á viðkomandi fjármálasviði, aðili sem á hlutdeild í aðila á fjármálasviðinu eða aðili sem tengist aðila á fjármálasviðinu með tengslum í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
 - c) ef enginn eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer fyrir samstæðunni fer starfsemi hennar aðallega fram á fjármálasviðinu í skilningi 1. mgr. 3. gr.,
 - d) a.m.k. einn aðili í samstæðunni er á váttryggingasviði og a.m.k. einn á sviði bankamála eða verðbréfaþjónustu,
 - e) starfsemi á samstæðugrundvelli og/eða samanlögð starfsemi annars vegar aðila á váttryggingasviði í samstæðunni og hins vegar aðila á sviði bankamála og verðbréfaþjónustu, er í báðum tilvikum umtalsverð í skilningi 2. eða 3. mgr. 3. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/65/EB.

Allar undirsamstæður samstæðu í skilningi 12. liðar, sem uppfylla skilyrðin í þessum lið, skulu teljast fjármálasamsteypur.

15. „Blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: móðurfyrirtæki, sem er ekki eftirlitsskyldur aðili, sem myndar fjármálasamsteypu ásamt dótturfyrirtækjum sínum og öðrum aðilum og a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er eftirlitsskyldur aðili með aðalskrifstofu í Bandalaginu.

16. „Lögbær yfirvöld“: innlend yfirvöld aðildarríkjanna sem heimilt er, samkvæmt lögum eða reglum, að hafa eftirlit með lánastofnunum og/eða váttryggingafélögum og/eða verðbréfafyrirtækjum, hvort heldur er með einstökum fyrirtækjum eða á samstæðugrundvelli.

17. „Viðkomandi lögbær yfirvöld“:

- lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum sem bera ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli með eftirlitsskyldum aðilum innan hvers sérsviðs í fjármálasamsteypu,
- samræmingaraðilinn, sem er tilnefndur skv. 10. gr., ef hann er annar en yfirvöldin sem um getur í a-lið,
- önnur lögbær yfirvöld, ef við á, sem málið varðar að áliti yfirvaldanna sem um getur í a- og b-lið. Í þessu áliti skal einkum taka tillit til markaðshlutdeildar eftirlitsskyldra aðila samsteypunnar í öðrum aðildarríkjum, einkum ef hún fer yfir 5%, og mikilvægis eftirlitsskyldra aðila innan samsteypunnar, sem eru stofnaðir í öðrum aðildarríkjum.

18. „Viðskipti innan samstæðu“: öll viðskipti þar sem eftirlitsskyldir aðilar innan fjármálasamsteypu eru, beint eða óbeint, háðir öðrum fyrirtækjum innan sömu samstæðu, eða einstaklingi eða lögaðila sem er í „nánum tengslum“ við fyrirtækin í þeirri samstæðu, varðandi það að standa við skuldbindingu, hvort sem hún er samningsbundin eða ekki og hvort heldur er gegn greiðslu eða ekki.

19. „Áhættusambjöppun“: öll áhætta aðila innan fjármálasamsteypu sem getur hugsanlega haft í för með sér tap sem er nógu mikið til að gjaldþoli eftirlitsskyldra aðila innan samsteypunnar sé ógnað eða fjárhagsstöðu þeirra almennt; slík staða getur skapast vegna mótaðilaáhættu/lánsáhættu, fjárfestingaráhættu, váttryggingaáhættu, markaðsáhættu, annarrar áhættu eða samspils eða víxlverkunar þessara áhættuþátta.

3. gr.

Viðmiðanir fyrir sanngreiningu á fjármálasamsteypu

1. Til að starfsemi samstæðu teljist vera aðallega á fjármálasviði, í skilningi c-liðar 14. mgr. 2. gr., skal niðurstöðutala efnahagsreikninga eftirlitsskyldra og óeftirlitsskyldra aðila á fjármálasviði innan samstæðunnar vera meira en 40% af niðurstöðutölu efnahagsreiknings samstæðunnar í heild.

2. Til að starfsemi á hinum ýmsu fjármálasviðum teljist umtalsverð, í skilningi e-liðar 14. mgr. 2. gr., skal, fyrir hvert fjármálasvið, meðaltalið af eftirfarandi fara yfir 10%; annars vegar hlutfall niðurstöðutölu efnahagsreiknings á viðkomandi fjármálasviði af niðurstöðutölu efnahagsreiknings aðila samstæðunnar á fjármálasviði og hins vegar hlutfall gjaldþolskrafna fyrir sama fjármálasvið af samtölu gjaldþolskrafna aðila samstæðunnar á fjármálasviði.

Að því er varðar þessa tilskipun er umfangsminnsta fjármálasvið í fjármálasamsteypu það svið þar sem meðaltalið er lægst og mikilvægasta fjármálasviðið í fjármálasamsteypu er það svið þar sem meðaltalið er hæst. Við útreikning á meðaltali og mati á því hvaða fjármálasvið er umfangsminnst eða mikilvægast skal skoða svið bankamála og verðbréfaþjónustu samanlagt.

3. Starfsemi þvert á sérsvið telst einnig umtalsverð í skilningi e-liðar 14. mgr. 2. gr. ef niðurstöðutala efnahagsreiknings umfangsminnsta fjármálasviðsins innan samstæðunnar fer yfir 6 billjónir evra. Nái samstæðan ekki þeim viðmiðunum, sem um getur í 2. mgr., geta viðkomandi lögbær yfirvöld ákveðið, með samkomulagi sín á milli, að ekki skuli líta á samstæðuna sem fjármálasamsteypu eða að ekki skuli beita ákvæðum 7., 8. eða 9. gr. ef þau líta svo á að ekki sé nauðsynlegt að fella samstæðuna inn í gildissvið þessarar tilskipunar eða beita slíkum ákvæðum eða það eigi ekki við eða sé villandi að því er varðar markmið um viðbótareftirlit, t.d. með tilliti til eftirfarandi:

- hlutfallsleg stærð umfangsminnsta fjármálasviðsins fer ekki yfir 5%, hvort sem mælt er með tilliti til meðaltalsins sem um getur í 2. mgr. eða niðurstöðutölu efnahagsreiknings eða kröfu um gjaldþol á því fjármálasviði, eða
- markaðshlutdeild fer ekki yfir 5% í neinu aðildarríki, mælt með tilliti til niðurstöðutölu efnahagsreiknings á sviði bankamála eða verðbréfaþjónustu og með tilliti til brúttóiðgjalda á sviði váttrygginga.

Ákvarðanir, sem eru teknar í samræmi við þessa málsgrein, skulu tilkynntar til annarra lögbærra yfirvalda sem málið varðar.

4. Við beitingu 1., 2. og 3. mgr. geta viðkomandi lögbær yfirvöld, með samkomulagi sín á milli:

- undanskilið aðila við útreikning hlutfallstalna í þeim tilvikum sem um getur í 5. mgr. 6. gr.,
- tekið tillit til samræmis við viðmiðanirnar sem lagt er til að verði notaðar skv. 1. og 2. mgr. í þrjú ár í röð til að komast hjá skyndilegum breytingum á reglukerfi og litið framhjá slíku samræmi ef umtalsverðar breytingar verða á uppbyggingu samstæðunnar.

Þegar fjármálasamsteypa hefur verið sanngreind skv. 1., 2. og 3. mgr. skulu ákvarðanirnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, teknar á grundvelli tillögu frá samræmingaraðila þeirrar fjármálasamsteypu.

5. Við beitingu 1. og 2. mgr. geta viðkomandi lögbær yfirvöld, í undantekningartilvikum og með samkomulagi sín á milli, notað aðra eða báðar eftirfarandi færíbreytur í stað viðmiðunarinnar um niðurstöðutölu efnahagsreiknings, eða bætt við annarri eða báðum þessum færíbreytum, ef þau eru þeirrar skoðunar að þessar færíbreytur skipti verulegu máli að því er varðar viðbótareftirlit samkvæmt þessari tilskipun; tekjusatsetning, liðir utan efnahagsreiknings.

6. Fari hlutfallið, sem um getur í 1. og 2. mgr. niður fyrir 40% annars vegar og 10% hins vegar fyrir samsteypur, sem þegar sæta viðbótareftirliti, skal lægra hlutfall, eða 35% annars vegar og 8% hins vegar, gilda næstu þrjú ár á eftir, að því er varðar beitingu þessara málsgreina, til að komist verði hjá skyndilegum breytingum á reglakerfi.

Á svipaðan hátt, ef niðurstöðutala efnahagsreiknings umfangsminnsta fjármálasviðsins innan samstæðunnar fer niður fyrir 6 billjón evrur fyrir samsteypur sem þegar sæta viðbótareftirliti skal lægri tala, eða 5 billjón evrur, gilda við beitingu 3. mgr. næstu þrjú ár á eftir til að komist verði hjá skyndilegum breytingum á reglakerfi.

Á tímabilinu, sem um getur í þessari málsgrein, getur samræmingaraðilinn, með samþykki annarra viðkomandi lögbærra yfirvalda, ákveðið að lægra hlutfallið eða lægri fjárhæðin, sem um getur í þessari málsgrein, skuli ekki lengur gilda.

7. Útreikningarnir, sem um getur í þessari grein varðandi efnahagsreikninginn, skulu gerðir á grundvelli samanlagðra niðurstöðutalna efnahagsreiknings aðilanna í samstæðunni samkvæmt ársreikningum þeirra. Við útreikninginn skal, að því er varðar hlutdeildarfyrirtæki, miða við þann hluta af niðurstöðutölu efnahagsreiknings þeirra sem samsvarar samanlögðum, hlutfallslegum eignarhlut samstæðunnar. Þegar samstæðureikningar eru fyrir hendi skulu þeir þó notaðir í staðinn fyrir samanlagða reikninga.

Gjaldþolskrafan, sem um getur í 2. og 3. mgr., skal reiknuð í samræmi við ákvæði reglna um viðkomandi sérsvið.

4. gr.

Sanngreining fjármálasamsteypu

1. Lögbær yfirvöld, sem hafa veitt eftirlitsskyldum aðilum starfsleyfi, skulu sanngreina allar samstæður sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar á grundvelli 2. 3. og 5. gr.

Með það fyrir augum:

— skulu lögbær yfirvöld, sem hafa veitt eftirlitsskyldum aðilum í samstæðunni starfsleyfi, hafa með sér náð samstarf, ef nauðsyn krefur,

— skal lögbært yfirvald láta önnur lögbær yfirvöld, sem málið varðar, vita ef það telur að eftirlitsskyldur aðili, sem það sama yfirvald hefur veitt starfsleyfi, sé aðili að samstæðu sem er hugsanlega fjármálasamsteypa en hefur ekki verið sanngreind sem slík samkvæmt þessari tilskipun.

2. Samræmingaraðilinn, sem er tilnefndur í samræmi við 10. gr., skal tilkynna móðurfyrirtækinu, sem fer fyrir samstæðunni, eða, ef ekki er um móðurfyrirtæki að ræða, eftirlitsskylda aðilanum með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings á mikilvægasta fjármálasviði innan samstæðu, að samstæðan hafi verið sanngreind sem fjármálasamsteypa og um tilnefningu samræmingaraðila. Samræmingaraðilinn skal einnig tilkynna þeim lögbæru yfirvöldum, sem veittu eftirlitsskyldum aðilum í samstæðunni starfsleyfi, um þetta, svo og lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem blandaða eignarhaldsfélagið á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína, sem og framkvæmdastjórninni.

II. KAFLI

VIÐBÓTAREFTIRLIT

1. ÞÁTTUR

GILDISSVIÐ

5. gr.

Gildissvið viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum sem um getur í 1. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði um eftirlit í reglum um sérsvið skulu aðildarríkin sjá til þess að viðbótareftirlit sé haft með eftirlitsskyldu aðilunum sem um getur í 1. gr. að því marki og á þann hátt sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

2. Eftirfarandi eftirlitsskyldir aðilar skulu sæta viðbótareftirliti á vettvangi fjármálasamsteypu í samræmi við 6.—17. gr.:

- allir eftirlitsskyldir aðilar sem fara fyrir fjármálasamsteypu,
- allir eftirlitsskyldir aðilar þar sem móðurfyrirtækið er blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði með aðalskrifstofu í Bandalaginu,
- allir eftirlitsskyldir aðilar sem tengjast öðrum aðila á fjármálasviði í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE.

Ef fjármálasamsteypa er undirsamstæða í annarri fjármálasamsteypu, sem uppfyllir kröfur fyrstu undirgreinar, geta aðildarríkin einungis beitt 6.—17. gr. gagnvart eftirlitsskyldu aðilunum í síðarnefnda hópnum og allar tilvísanir í tilskipuninni til hugtaksins samstæða og fjármálasamsteypa skulu þá teljast vera tilvísun í síðarnefnda hópinn.

3. Allir eftirlitsskyldir aðilar, sem ekki sæta viðbótareftirliti í samræmi við 2. mgr., og móðurfyrirtæki þeirra er eftirlitsskyldur aðili eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði með aðalskrifstofu utan Bandalagsins, skulu sæta viðbótareftirliti á vettvangi fjármálasamsteypu að því marki og á þann hátt sem mælt er fyrir um í 18. gr.

4. Þegar aðilar eiga hlutdeild í eða hafa eignatengsl við einn eða fleiri eftirlitsskylda aðila eða hafa umtalsverð áhrif á slíka aðila án þess að eiga þar hlutdeild eða eignatengsl, önnur en þau sem um getur í 2. og 3. mgr., skulu viðkomandi lögbær yfirvöld ákvarða, með samkomulagi sín á milli og í samræmi við landslög, hvort og í hve miklum mæli hafa eigi viðbótareftirlit með eftirlitsskyldu aðilunum á sama hátt og væru þeir fjármálasamsteypa.

Til að unnt sé beita slíku viðbótareftirliti verður a.m.k. einn af aðilunum að vera eftirlitsskyldur aðili eins og um getur í 1. gr. og uppfylla verður skilyrðin sem eru sett fram í d- og e-lið 14. mgr. 2. gr. Viðkomandi lögbær yfirvöld skulu taka ákvörðun að teknu tilliti til markmiðanna með viðbótareftirlitinu eins og kveðið er á um í þessari tilskipun.

Við beitingu fyrstu undirgreinar gagnvart „samstæðum samvinnufélaga“ skulu lögbær yfirvöld taka tillit til almennra, fjárhagslegra skuldbindinga þessara samstæðna gagnvart öðrum aðilum á fjármálasviði.

5. Viðbótareftirlit á vettvangi fjármálasamsteypu skal á engan hátt fela það í sér að lögbærum yfirvöldum sé gert skylt að gegna eftirlitshlutverki gagnvart einstökum, blönduðum eignarhaldsfélögum á fjármálasviði, einstökum eftirlitsskyldum aðilum í þriðju löndum, sem tilheyra fjármálasamsteypu, eða einstökum óeftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu, sbr. þó 13. gr.

2. ÞÁTTUR

FJÁRHAGSSTADA

6. gr.

Eiginfjárkröfur

1. Með fyrirvara um reglur um sérsvið skal viðbótareftirlit haft með eiginfjárkröfu eftirlitsskyldra aðila í fjármálasamsteypu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 2. til 5. mgr. 9. gr., í 3. þætti þessa kafla og í I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að eftirlitsskyldir aðilar í fjármálasamsteypu tryggji að nægilegt eigið fé sé fyrir hendi á vettvangi fjármálasamsteypunnar til þess að uppfylla a.m.k. eiginfjárkröfunar sem eru reiknaðar í samræmi við I. viðauka.

Aðildarríkin skulu einnig krefjast þess að eftirlitsskyldir aðilar hafi mótaða stefnu varðandi eiginfjárkröfur á vettvangi fjármálasamsteypunnar.

Samræmingaraðilinn skal hafa sérstakt eftirlit með kröfunum sem um getur í fyrstu og annarri málsgrein í samræmi við 3. þátt.

Samræmingaraðilinn skal ganga úr skugga um að útreikningurinn, sem um getur í fyrstu undirgrein, fari fram a.m.k. einu sinni á ári, annaðhvort af hálfu eftirlitsskyldra aðila eða blandaðra eignarhaldsfélaga á fjármálasviði.

Samræmingaraðilinn skal fá niðurstöður útreikningsins og gögn þar að lútandi frá eftirlitsskylda aðilanum, í skilningi 1. gr., sem fer fyrir fjármálasamsteypunni, eða, ef eftirlitsskyldur aðili í skilningi 1. gr. fer ekki fyrir fjármálasamsteypunni, frá blönduðu eignarhaldsfélaga á fjármálasviði eða eftirlitsskyldum aðila í fjármálasamsteypunni, sem samræmingaraðilinn hefur sanngreint, að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og við fjármálasamsteypuna.

3. Að því er varðar útreikning á eiginfjárkröfunum, sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr., skulu eftirfarandi aðilar falla undir viðbótareftirlit á þann hátt og í þeim mæli sem skilgreint er í I. viðauka:

- a) lánastofnun, fjármálastofnun eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi í skilningi 5. og 23 mgr. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB,
- b) váttryggingafélag, endurtryggingafélag eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði í skilningi i-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,
- c) verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun í skilningi 7. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EB,
- d) blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði.

4. Við útreikning á viðbótareiginfjárkröfum fyrir fjármálasamsteypu með aðferð 1 (aðferð byggð á samstæðureikningsskilum), sem um getur í I. viðauka, skal reikna eigið fé og kröfur um gjaldþol aðilanna í samstæðunni með því að beita viðeigandi reglum um sérsvið, bæði að því er varðar form og umfang samstæðunnar eins og mælt er fyrir um í 54. gr. tilskipunar 2000/12/EB og B-hluta 1. liðar í I. viðauka við tilskipun 98/78/EB.

Þegar beitt er aðferð 2 eða 3 (frádráttur og samlagning, bókfært verð/frádráttur kröfu) sem um getur í I. viðauka skal, við útreikninginn, taka mið af hlutfallslegum eignarhlut móðurfyrirtækisins eða fyrirtækis sem á hlutdeild í öðrum aðila innan samstæðunnar. „Hlutfallslegur eignarhlutur“ merkir hlutfall skráðs hlutfjár sem það fyrirtæki á, beint eða óbeint.

5. Samræmingaraðilinn getur ákveðið að undanskilja tiltekinn aðila þegar hann reiknar út viðbótareiginfjárkröfur í eftirfarandi tilvikum:

- ef aðilinn er staðsettur í þriðja landi þar sem lagalegar hömlur eru á því að flytja nauðsynlegar upplýsingar á milli, með fyrirvara um reglur um sérsvið varðandi þá skyldu lögbærra yfirvalda að synja um starfsleyfi þegar þau eru hindruð í því að framkvæma eftirlitshlutverk sitt á skilvirkan hátt,
- ef aðilinn hefur óverulega þýðingu að því er varðar markmið viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu,
- ef óviðeigandi væri eða villandi að telja aðilann með, með tilliti til markmiðanna um viðbótareftirlit.

Ef undanskilja á marga aðila skv. b-lið fyrstu undirgreinar, verður þó að taka þá með ef áhrif þeirra samanlagt eru ekki óveruleg.

Í tilvikinu, sem getið er í c-lið fyrstu undirgreinar, skal samræmingaraðilinn hafa samráð við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld áður en hann tekur ákvörðun nema taka þurfi ákvörðunina án tafar.

Þegar samræmingaraðili undanskilur eftirlitsskyldan aðila í einhverju af þeim tilvikum sem kveðið er á um í b- og c-lið fyrstu undirgreinar geta lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem sá aðili er staðsettur, óskað eftir upplýsingum frá aðilanum, sem fer fyrir fjármálasamsteypunni, sem geta auðveldað eftirlit þeirra með eftirlitsskylda aðilanum.

7. gr.

Áhættusamþjöppun

1. Með fyrirvara um reglur um sérsvið skal viðbótareftirlit haft með áhættusamþjöppun hjá eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 2.—4. mgr. 9. gr., í 3. þætti þessa kafla og í II. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að eftirlitsskyldir aðilar eða blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði gefi samræmingaraðilanum reglulega skýrslu, a.m.k. árlega, um alla umtalsverða áhættusamþjöppun á vettvangi fjármálasamsteypunnar, í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein og í II. viðauka. Samræmingaraðilinn skal fá nauðsynlegar upplýsingar frá eftirlitsskylda aðilanum, í skilningi 1. gr., sem fer fyrir fjármálasamsteypunni, eða, þar sem eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer ekki fyrir fjármálasamsteypunni, frá blönduðu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða eftirlitsskyldum aðila í fjármálasamsteypunni sem samræmingaraðilinn hefur sanngreint, að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og við fjármálasamsteypuna.

Samræmingaraðilinn skal hafa sérstakt eftirlit með þessari áhættusamþjöppun í samræmi við 3. þátt.

3. Þar til frekari samræming verður gerð á löggjöf Bandalagsins geta aðildarríkin sett magntakmarkanir eða leyft lögbærum yfirvöldum sínum að setja magntakmarkanir eða gera aðrar eftirlitsráðstafanir til að ná markmiðunum með viðbótareftirlitinu er varða hvers konar áhættusamþjöppun á vettvangi fjármálasamsteypu.

4. Þegar blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði fer fyrir fjármálasamsteypu skulu reglur um sérsvið varðandi áhættusamþjöppun á mikilvægustu sviðum fjármála í fjármálasamsteypunni, ef einhverjar eru, gilda um viðkomandi svið í heild sinni, þ.m.t. blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði.

8. gr.

Viðskipti innan samstæðu

1. Með fyrirvara um reglur um sérsvið skal viðbótareftirlit haft með viðskiptum eftirlitsskyldra aðila innan fjármálasamsteypu í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 2.—4. mgr. 9. gr., í 3. þætti þessa kafla og í II. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að eftirlitsskyldir aðilar eða blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði gefi samræmingaraðilanum reglulega skýrslu, a.m.k. árlega, um öll umtalsverð viðskipti eftirlitsskyldra aðila innan fjármálasamsteypu, í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari grein og í II. viðauka. Ef viðmiðanirnar, sem um getur í síðasta málslíð fyrsta liðar II. viðauka, hafa ekki verið skilgreindar teljast viðskipti innan samstæðu umtalsverð ef fjárhæð þeirra fer yfir 5% af heildareiginfjárkröfum sem gilda fyrir fjármálasamsteypuna.

Samræmingaraðilinn skal fá nauðsynlegar upplýsingar frá eftirlitsskylda aðilanum, í skilningi 1. gr., sem fer fyrir fjármálasamsteypunni, eða, þar sem eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer ekki fyrir fjármálasamsteypunni, frá blönduðu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða eftirlitsskyldum aðila í fjármálasamsteypu sem samræmingaraðilinn hefur sanngreint, að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og við fjármálasamsteypuna.

Samræmingaraðilinn skal hafa sérstakt eftirlit með slíkum viðskiptum innan samstæðunnar.

3. Þar til frekari samræming verður gerð á löggjöf Bandalagsins geta aðildarríkin sett magntakmarkanir og gæðakröfur eða leyft lögbærum yfirvöldum sínum að setja magntakmarkanir og gæðakröfur eða gert aðrar eftirlitsráðstafanir til að ná markmiðunum með viðbótareftirlitinu er varða viðskipti eftirlitsskyldra aðila innan fjármálasamsteypu.

4. Þegar blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði fer fyrir fjármálasamsteypu skulu reglur um sérsvið varðandi viðskipti innan samstæðu á mikilvægasta fjármálasviði fjármálasamsteypunnar gilda um það svið í heild sinni, þ.m.t. blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði.

9. gr.

Innri eftirlitskerfi og aðferðir við áhættustjórnun

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að eftirlitsskyldir aðilar hafi yfir að ráða fullnægjandi áhættustjórnunaraðferðum og kerfum fyrir innra eftirlit á vettvangi fjármálasamsteypunnar, þ.m.t. traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir.

2. Aðferðir við áhættustjórnun skulu fela í sér:

- a) trausta stjórnunarhætti og stjórn þar sem viðeigandi stjórnarstofnanir fjármálasamsteypunnar samþykkja og endurskoða reglulega áætlanir og stefnumið að teknu tilliti til áætlaðrar áhættu,
- b) fullnægjandi stefnumið varðandi eiginfjárkröfur til að geta séð fyrir áhrif starfsstefnu sinnar á áhættustig og eiginfjárkröfur eins og ákvarðað er í samræmi við 6. gr. og I. viðauka,
- c) fullnægjandi málsmeðferð til að tryggja að áhættueftirlitskerfi þeirra falli vel inn í skipulag þeirra og að allar ráðstafanir séu gerðar til að tryggja samræmi kerfa sem notuð eru í öllum fyrirtækjum sem falla undir viðbótareftirlit svo að unnt sé að mæla áhættu, fylgjast með henni og stýra henni á vettvangi fjármálasamsteypunnar.

3. Innri eftirlitskerfi skulu fela í sér:

- a) fullnægjandi kerfi að því er varðar eiginfjárkröfur til að greina og mæla alla verulega áhættu og tengja eigið fé áhættunni á viðeigandi hátt,
- b) trausta málsmeðferð við skýrslugjöf og bókhald sem gerir kleift að sanngreina, meta, fylgjast með og stýra viðskiptum innan samstæðunnar og áhættusamþjöppun.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að í öllum fyrirtækjum, sem falla undir viðbótareftirlit skv. 5. gr., séu fyrir hendi fullnægjandi kerfi fyrir innra eftirlit til vinnslu allra þeirra gagna og upplýsinga sem gætu skipt máli varðandi viðbótareftirlitið.

5. Samræmingaraðilinn skal hafa sérstakt eftirlit með aðferðum og kerfum, sem um getur í 1.—4. mgr.

3. ÞÁTTUR

RÁÐSTAFANIR TIL AÐ AUÐVELDA VIÐBÓTAREFTIRLIT

10. gr.

Lögbært yfirvald sem ber ábyrgð á viðbótareftirliti (samræmingaraðili)

1. Til að tryggja eðlilega framkvæmd viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu skal tilnefna einn samræmingaraðila, sem ber ábyrgð á samræmingu og framkvæmd viðbótareftirlits, úr hópi lögbærra yfirvalda viðkomandi aðildarríkja, þ.m.t. yfirvöld þess ríkis þar sem blandaða eignarhaldsfélagið á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína.

2. Tilnefningin skal byggjast á eftirfarandi viðmiðunum:

- a) ef eftirlitsskyldur aðili fer fyrir fjármálasamsteypu skal lögbæra yfirvaldið, sem hefur veitt honum starfsleyfi samkvæmt viðeigandi reglum um sérsvið, gegna hlutverki samræmingaraðilans,
- b) ef eftirlitsskyldur aðili fer ekki fyrir fjármálasamsteypu skal ákvarða samkvæmt eftirfarandi meginreglum hvaða lögbæra yfirvald skuli gegna hlutverki samræmingaraðila:

i) þegar móðurfyrirtæki eftirlitsskylds aðila er blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði skal lögbæra yfirvaldið, sem hefur veitt þeim eftirlitsskylda aðila starfsleyfi samkvæmt viðeigandi reglum um sérsvið, gegna hlutverki samræmingaraðila.

ii) ef tveir eða fleiri eftirlitsskyldir aðilar hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu og eitt sameiginlegt móðurfyrirtæki, sem er blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði, og einn þessara aðila hefur fengið starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem blandaða eignarhaldsfélagið á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína, skal lögbært yfirvald eftirlitsskylda aðilans, sem hefur fengið starfsleyfi í því aðildarríki, gegna hlutverki samræmingaraðila.

Ef tveir eða fleiri eftirlitsskyldir aðilar, sem starfa á ólíkum sviðum fjármála, hafa fengið starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem blandaða eignarhaldsfélagið á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína skal lögbært yfirvald eftirlitsskylda aðilans, sem starfar á mikilvægasta fjármálasviðinu, gegna hlutverki samræmingaraðila.

Ef tvö eða fleiri blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði, sem hafa aðalskrifstofu í ólíkum aðildarríkjum, fara fyrir fjármálasamsteypu og eftirlitsskyldur aðili er til staðar í hverju og einu þessara ríkja, skal lögbært yfirvald eftirlitsskylda

aðilans, sem hefur hæstu niðurstöðutölu á efnahagsreikningi, gegna hlutverki samræmingaraðila ef þessir aðilar starfa á sama fjármálasviði en að öðrum kosti lögbært yfirvald eftirlitsskylda aðilans sem starfar á mikilvægasta fjármálasviðinu,

iii) ef tveir eða fleiri eftirlitsskyldir aðilar hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu og eitt sameiginlegt móðurfyrirtæki, sem er blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði, og enginn þessara aðila hefur fengið starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem blandaða eignarhaldsfélagið á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína, skal það lögbæra yfirvald gegna hlutverki samræmingaraðila, sem hefur veitt þeim eftirlitsskylda aðila starfsleyfi, sem er með hæstu niðurstöðutölu á efnahagsreikningi á mikilvægasta fjármálasviðinu,

iv) ef fjármálasamsteypa er samstæða sem móðurfyrirtæki fer ekki fyrir, eða í öðrum tilvikum, skal lögbæra yfirvaldið, sem veitti þeim eftirlitsskylda aðila starfsleyfi sem hefur hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings á mikilvægasta fjármálasviðinu, gegna hlutverki samræmingaraðilans.

3. Í sérstökum tilvikum geta viðkomandi lögbær yfirvöld, með samkomulagi sín á milli, vikið frá viðmiðununum, sem um getur í 2. mgr., ef beiting þeirra yrði óviðeigandi að teknu tilliti til uppbyggingar samsteypunnar og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi hennar í ýmsum löndum og tilnefnt annað lögbært yfirvald sem samræmingaraðila. Í þessum tilvikum skulu lögbær yfirvöld gefa samsteypunni kost á að tjá sig um fyrirætlun yfirvaldanna áður en ákvörðun er tekin.

11. gr.

Verkefni samræmingaraðilans

1. Verkefnin, sem samræmingaraðilinn þarf að sinna með tilliti til viðbótareftirlits, skulu fela í sér:

- amræmingu söfnunar og miðlunar viðeigandi eða mikilvægra upplýsinga, í áframhaldandi rekstri eða í neyðartilvikum, þ.m.t. miðlun upplýsinga sem eru mikilvægar fyrir eftirlitshlutverk lögbærs yfirvalds samkvæmt reglum um sérsvið,
- að hafa sérstakt eftirlit með og meta fjárhagsstöðu fjármálasamsteypu,
- mat á því hvort farið sé að reglunum um eiginfjárkröfur og áhættusamþjöppun og á viðskiptum innan samstæðunnar eins og fram kemur í 6., 7. og 8. gr.,
- mat á uppbyggingu, skipulag og innra eftirlitskerfi í fjármálasamsteypu eins og fram kemur í 9. gr.,

e) áætlanagerð og samræmingu eftirlitsstarfa, hvort heldur er í áframhaldandi rekstri eða í neyðartilvikum, í samvinnu við viðkomandi, lögbær yfirvöld,

f) önnur verkefni, ráðstafanir og ákvarðanir sem samræmingaraðilanum eru falin samkvæmt þessari tilskipun eða sem leiða af beitingu hennar.

Til að auðvelda og koma á viðbótareftirliti á breiðum laga- grundvelli skulu samræmingaraðili, önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og, ef þörf krefur, önnur lögbær yfirvöld sem málið varðar, koma upp sérstöku samræmingarfyrirkomulagi. Samræmingarfyrirkomulagið getur haft í för með sér viðbótarverkefni fyrir samræmingaraðilann og þar kann að vera sagt fyrir um málsmeðferð fyrir ákvarðana- tökuferli viðkomandi lögbærra yfirvalda eins og um getur í 3. gr., 4. gr., 5. gr. (4. mgr.), 6. gr., 12. gr. (2. mgr.), 16. gr. og 18. gr. og um samvinnu við önnur lögbær yfirvöld.

2. Ef samræmingaraðili þarfnast upplýsinga, sem hafa þegar verið gefnar öðru lögbæru yfirvaldi í samræmi við reglur um sérsvið, skal hann hafa samband við það yfirvald, þegar unnt er, til að koma í veg fyrir að hin ýmsu yfirvöld, sem koma að eftirliti, fái sömu upplýsingarnar tvisvar.

3. Með fyrirvara um þann möguleika að fela öðrum sérstök eftirlitsstörf og ábyrgð, eins og kveðið er á um í löggjöf Bandalagsins, skal starf samræmingaraðila, sem hefur verið falið að vinna sérstök störf á sviði viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu, ekki hafa áhrif á verkefni og skyldur lögbærra yfirvalda sem sinna eftirliti á grundvelli reglna um sérsvið.

12. gr.

Samvinna og upplýsingaskipti á milli lögbærra yfirvalda

1. Lögbæru yfirvöldin, sem bera ábyrgð á eftirliti með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu, og lögbæra yfirvaldið, sem er tilnefnt sem samræmingaraðili fyrir samsteypuna, skulu hafa með sér náð samstarf. Með fyrirvara um ábyrgð þessara yfirvalda, hvers um sig, samkvæmt reglum um sérsvið, skulu þau, hvort sem þau hafa staðfestu í sama aðildarríki eða ekki, veita hvert öðru allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar eða skipta máli fyrir eftirlitsstarf annarra yfirvalda samkvæmt reglum um sérsvið og þessari tilskipun. Að því er þetta varðar skulu lögbæru yfirvöldin og samræmingaraðilinn senda allar upplýsingar sem málið varðar ef óskað er eftir því og allar mikilvægar upplýsingar að eigin frumkvæði.

Þetta samstarf skal a.m.k. ná til öflunar og miðlunar upplýsinga um eftirfarandi atriði:

- a) greiningu á uppbyggingu allra samstæðna helstu aðila, sem tilheyra fjármálasamsteypunni og einnig á því hver eru lögbær yfirvöld eftirlitsskyldra aðila innan samstæðunnar,
- b) stefnumið fjármálasamsteypunnar,
- c) fjárhagsstöðu fjármálasamsteypunnar, einkum varðandi eiginfjárkröfur, viðskipti innan samstæðunnar, áhættusambjöppun og arðsemi,
- d) stóra hluthafa og stjórn fjármálasamsteypunnar,
- e) skipulag, áhættustjórnun og innri eftirlitskerfi á vettvangi fjármálasamsteypu,
- f) aðferðir við öflun upplýsinga frá aðilum að fjármálasamsteypu og sannprófun á þeim upplýsingum,
- g) neikvæða þróun hjá eftirlitsskyldum aðilum eða öðrum aðilum að fjármálasamsteypu sem gæti haft alvarleg áhrif á eftirlitsskyldu aðilana,
- h) ströng viðurlög og óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda í samræmi við reglur um sérsvið eða þessa tilskipun.

Lögbær yfirvöld geta einnig skipst á upplýsingum um eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu, sem nauðsynlegar eru til að þau geti gegnt hlutverki sínu, við eftirtalin yfirvöld í samræmi við ákvæði í reglunum um sérsvið: seðlabanka, Seðlabankakerfi Evrópu og Seðlabanka Evrópu.

2. Með fyrirvara um ábyrgð hvers og eins lögbærs yfirvalds sem málið varðar, eins og skilgreint er í reglum um sérsvið, skulu viðkomandi lögbær yfirvöld hafa samráð sín á milli áður en þau taka ákvörðun um eftirfarandi atriði ef þessar ákvarðanir eru mikilvægar fyrir eftirlitshlutverk annarra lögbærra yfirvalda:

- a) breytingar á hlutafjäreign, skipulagi eða stjórnkerfi eftirlitsskyldra aðila í fjármálasamsteypu sem þarfnast samþykkis eða leyfis frá lögbærum yfirvöldum,
- b) ströng viðurlög eða óvenjulegar ráðstafanir lögbærra yfirvalda.

Lögbært yfirvald getur ákveðið að hafa ekki samráð í málum sem þola enga bið eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvarðana í tvísýnu. Í því tilviki skal lögbæra yfirvaldið án tafar tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum um það.

3. Samræmingaraðilinn getur farið fram á að lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem móðurfyrirtækið hefur

aðalskrifstofu sína, sem hafa ekki sjálf með höndum viðbótareftirlit skv. 10. gr., leiti eftir öllum upplýsingum frá móðurfyrirtækinu sem gætu skipt máli fyrir framkvæmd samræmingarverkefnanna sem mælt er fyrir um í 11. gr. og sendi samræmingaraðilanum þær upplýsingar.

Ef upplýsingarnar, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., hafa þegar verið veittar lögbæra yfirvaldinu í samræmi við reglur um sérsvið geta lögbæru yfirvöldin, sem bera ábyrgð á viðbótareftirlitinu, snúið sér til fyrrnefnda yfirvaldsins til að fá upplýsingarnar.

4. Aðildarríkin skulu heimila upplýsingaskipti á milli lögbærra yfirvalda sinna og á milli lögbærra yfirvalda sinna og annarra yfirvalda eins og um getur í 1., 2. og 3. mgr. Þótt upplýsingar séu fyrir hendi varðandi aðila innan fjármálasamsteypu, sem er ekki eftirlitsskyldur aðili, eða þeirra aflað, felur það á engan hátt í sér að lögbæra yfirvaldinu sé skylt að gegna eftirlitshlutverki gagnvart hverjum og einum þessara aðila.

Um upplýsingar sem aflað er við viðbótareftirlit, einkum hvers konar upplýsingaskipti á milli lögbærra yfirvalda og á milli lögbærra yfirvalda og annarra yfirvalda, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, gilda ákvæði um þagnarskyldu eins og kveðið er á um í reglunum um sérsvið.

13. gr.

Stjórnendur blandaðra eignarhaldsfélaga á fjármálasviði

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þeir, sem í reynd stjórna starfsemi blandaðs eignarhaldsfélags á fjármálasviði, hafi nægilega gott orð á sér og næga reynslu til að gegna þeim skyldum.

14. gr.

Aðgangur að upplýsingum

1. Aðildarríkin skulu tryggja að innan lögsögu þeirra séu engar lagalegar hömlur sem koma í veg fyrir að einstaklingar og lögaðilar sem koma að viðbótareftirliti, hvort sem um er að ræða eftirlitsskylda aðila eða ekki, skiptist á upplýsingum sem gætu skipt máli í tengslum við viðbótareftirlit.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að þegar lögbær yfirvöld þeirra, sem bera ábyrgð á framkvæmd viðbótareftirlits, snúa sér beint eða óbeint til aðila í fjármálasamsteypu, hvort sem um er að ræða eftirlitsskyldan aðila eða ekki, skuli þau hafa aðgang að öllum upplýsingum sem geta skipt máli í tengslum við viðbótareftirlit.

15. gr.

Sannprófun

Kjosi lögbær yfirvöld, við beitingu þessarar tilskipunar, að sannprófa, í sérstökum tilvikum, upplýsingar um aðila sem er hluti af fjármálasamsteypu og staðsettur í öðru aðildarríki, hvort sem hann er eftirlitsskyldur eða ekki, skulu þau fara þess á leit að lögbær yfirvöld þess aðildarríkis annist sannprófunina.

Yfirvöld, sem fá slíka beiðni, skulu bregðast við henni innan ramma síns valdsviðs, annaðhvort með því að framkvæma sannprófunina sjálf, með því að leyfa að endurskoðandi eða sérfræðingur geri það eða með því að heimila yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að annast sannprófunina sjálft.

Lögbæra yfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur tekið þátt í sannprófun, sem það annast ekki sjálf, ef það óskar eftir því.

16. gr.

Ráðstafanir til framfylgdar

Uppfylli eftirlitsskyldir aðilar í fjármálasamsteypu ekki kröfurnar, sem um getur í 6.—9. gr., eða, ef kröfunum er fullnægt en gjaldþoli kann engu að síður að vera teflt í tvísýnu eða ef viðskipti innan samstæðunnar eða áhættusamþjöppun ógnar fjárhagsstöðu eftirlitsskyldu aðilanna, er þess krafist að eftirfarandi aðilar geri nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða bót á vandanum eins fljótt og unnt er:

- samræmingaraðilinn, þegar um er að ræða blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði,
- lögbær yfirvöld þegar um er að ræða eftirlitsskylda aðila; í því skyni skal samræmingaraðilinn upplýsa lögbæru yfirvöldin um niðurstöður sínar.

Með fyrirvara um 2. mgr. 17. gr. geta aðildarríkin ákvarðað hvaða ráðstafana lögbær yfirvöld þeirra geta gripið til varðandi blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði.

Viðkomandi lögbær yfirvöld, þ.m.t. samræmingaraðilinn, skulu samræma eftirlitsaðgerðir sínar þegar það á við.

17. gr.

Viðbótarheimildir lögbærra yfirvalda

1. Þar til reglur um sérsvið verða samræmdar frekar skulu aðildarríkin sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra hafi heimild til að gera allar eftirlitsráðstafanir sem teljast nauðsynlegar til að koma í veg fyrir eða bregðast við því að eftirlitsskyldir aðilar innan fjármálasamsteypu sniðgangi reglur um sérsvið.

2. Með fyrirvara um ákvæði hegningarlaga skulu aðildarríki tryggja að viðurlögum eða ráðstöfunum, sem miða að því að binda enda á uppvís brot eða uppræta orsakir þeirra, sé beitt gagnvart blönduðum eignarhaldsfélögum á fjármálasviði eða stjórnendum þeirra sem brjóta gegn ákvæðum laga eða stjórnsýslufyrirmæla sem sett eru til framkvæmdar þessari tilskipun. Í ákveðnum tilvikum kunna slíkar aðgerðir að hafa í för með sér afskipti dómstóla. Lögbær yfirvöld skulu hafa með sér náð samstarf til að tryggja að slík viðurlög eða ráðstafanir beri tilætlaðan árangur.

4. ÞÁTTUR

ÞRIÐJU LÖND

18. gr.

Móðurfyrirtæki utan Bandalagsins

1. Með fyrirvara um reglur um sérsvið skulu lögbær yfirvöld, í því tilviki sem um getur í 3. mgr. 5. gr., sannprófa hvort eftirlitsskyldir aðilar, þar sem móðurfyrirtækið hefur aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins, sæti eftirliti lögbærs yfirvalds í þriðja landi, jafngildu því sem kveðið er á um í þessari tilskipun um viðbótareftirlit með eftirlitsskyldum aðilum sem um getur í 2. mgr. 5. gr. Lögbæra yfirvaldið, sem væri samræmingaraðili ef viðmiðanirnar, sem eru settar fram í 2. mgr. 10. gr., giltu skal framkvæma sannprófunina að beiðni móðurfyrirtækisins eða einhvers af eftirlitsskyldu aðilunum sem fengið hafa starfsleyfi í Bandalaginu eða að eigin frumkvæði. Þetta lögbæra yfirvald skal hafa samráð við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og taka tillit til allra viðeigandi leiðbeininga nefndarinnar um fjármálasamsteypur í samræmi við 5. gr. 21. gr. Þess vegna skal lögbæra yfirvaldið hafa samráð við nefndina áður en það tekur ákvörðun.

2. Sé jafngilt eftirlit, eins og um getur í 1. mgr., ekki fyrir hendi skulu aðildarríkin á hliðstæðan hátt beita, gagnvart eftirlitsskyldu aðilunum, ákvæðum varðandi viðbótareftirlit með eftirlitsskyldum aðilum sem um getur í 2. mgr. 5. gr. Að öðrum kosti geta lögbær yfirvöld beitt einni af aðferðunum sem eru settar fram í 3. mgr.

3. Aðildarríkin skulu heimila lögbærum yfirvöldum sínum að beita öðrum aðferðum sem tryggja viðeigandi viðbótar-eftirlit með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu. Samræmingaraðilinn verður að samþykkja þessar aðferðir að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld. Lögbær yfirvöld geta einkum krafist þess að komið sé á fót blönduðu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði með aðal-skrifstofu í Bandalaginu og beitt þessari tilskipun gagnvart eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu sem eignarhaldsfélagið fer fyrir. Markmiðin með viðbótareftirlitinu skulu nást með þessum aðferðum eins og skilgreint er í þessari tilskipun og skal tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum, sem málið varðar, og framkvæmdastjórninni um þær.

19. gr.

21. gr.

Samvinna við lögbær yfirvöld í þriðju löndum

1. Ákvæði 1. og 2. mgr. 25. gr. í tilskipun 2000/12/EB og 10. gr. a í tilskipun 98/78/EB skulu að breyttu breytanda gilda um samningaviðræður við eitt eða fleiri þriðju lönd um aðferðir við framkvæmd viðbótareftirlits með eftirlitsskyldum aðilum í fjármálasamsteypu.

2. Framkvæmdastjórnin, ráðgjafarnefndin um bankamál, váttrygginganefndin og nefndin um fjármálasamsteypur skulu fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr. og stöðuna að þeim loknum.

III. KAFLI

VALDSVIÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR OG NEFNDARMEÐFERÐ

20. gr.

Valdsvið framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr., samþykka tæknilegar breytingar sem gera þarf á þessari tilskipun varðandi eftirfarandi:

- a) nákvæmari framsetning skilgreininganna í 2. gr. svo að tekið sé tillit til þróunar á fjármálamörkuðum við beitingu þessarar tilskipunar,
- b) nákvæmari framsetning skilgreininganna í 2. mgr. til að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar í Bandalaginu,
- c) samræming hugtaka og afmörkun skilgreininga í tilskipuninni í samræmi við síðari gerðir Bandalagsins um eftirlitsskylda aðila og skyld mál,
- d) nákvæmari skilgreining á reikniaðferðunum sem eru settar fram í I. viðauka svo að tekið sé tillit til þróunar á fjármálamörkuðum og aðferða við varfæmisefirlit,
- e) samræming ákvæða sem eru samþykkt skv. 7. og 8. gr. og II. viðauka með það fyrir augum að hvetja til samræmdrar beitingar þeirra innan Bandalagsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa almenning um allar tillögur sem lagðar eru fram í samræmi við þessa grein og hafa samráð við hagsmunaaðila áður en drög að ráðstöfunum eru lögð fyrir nefndina um fjármálasamsteypur sem um getur í 21. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um fjármálasamsteypur, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

4. Með fyrirvara um framkvæmdarráðstafanir sem þegar hafa verið samþykktar skulu ákvæði þessarar tilskipunar um samþykkt tæknireglna og ákvarðana í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr., falla niður fjórum árum eftir gildistöku hennar. Evrópuþinginu og ráðinu er heimilt, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, að endurnýja viðkomandi ákvæði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans og skulu þau endurskoða þau áður en tímabilinu, sem um getur hér að framan, lýkur.

5. Nefndin getur veitt almennar leiðbeiningar um það hvort líklegt sé að markmiðunum með viðbótareftirliti, eins og þau eru skilgreind í þessari tilskipun, verði náð með viðbótareftirlitsfyrirkomulagi lögbærra yfirvalda í þriðju löndum þegar um er að ræða eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu þar sem aðilinn, sem fer fyrir samsteypunni, hefur aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins. Nefndin skal endurskoða allar slíkar leiðbeiningar reglulega og taka tillit til allra breytinga á viðbótareftirliti slíkra lögbærra yfirvalda.

6. Aðildarríkin skulu jafnan veita nefndinni upplýsingar um meginreglurnar sem þau beita varðandi eftirlit með viðskiptum innan samstæðu og áhættusamþjöppun.

IV. KAFLI

BREYTINGAR Á GILDANDI TILSKIPUNUM

22. gr.

Breytingar á tilskipun 73/239/EBE

Tilskipun 73/239/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. a

1. Hafa skal samráð við lögbær yfirvöld hins aðildarríkisins áður en váttryggingafélagi er veitt starfsleyfi ef það er:

a) dótturfyrirtæki váttryggingafélags með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða

b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis váttryggingafélags með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða

c) undir yferráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yferráð yfir váttryggingafélagi með starfsleyfi í öðru aðildarríki.

2. Hafa skal samráð við lögbært yfirvald í viðeigandi aðildarríki, sem annast eftirlit með lánastofnunum eða verðbréfafyrirtækjum, áður en váttryggingafélagi er veitt starfsleyfi ef það er:

a) dótturfyrirtæki lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða

b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða

c) undir yferráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yferráð yfir lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í Bandalaginu.

3. Viðkomandi, lögbær yfirvöld, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli er þeir meta hæfi hluthafanna, svo og orðspor og reynslu yfirmanna sem koma að stjórn annars aðila í sömu samstæðu. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar um hæfi hluthafanna og orðspor og reynslu yfirmanna, sem skipta máli fyrir önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.“

2. Eftirfarandi undirgreinar bætist við 2. mgr. 16. gr.:

„Gjaldþol, sem er fyrir hendi, skal einnig lækkað sem nemur eftirfarandi atriðum:

a) hlutdeild váttryggingafélagsins í

— váttryggingafélögum, í skilningi 6. gr. þessarar tilskipunar, 6. gr. fyrstu tilskipunar 79/267/EBE

frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu (*) eða b-liðar 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB (**),

— endurtryggingafélögum í skilningi c-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

— eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði í skilningi i-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

— lánastofnunum og fjármálastofnunum í skilningi 1. og 5. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB (***),

— verðbréfafyrirtækjum [o: fjárfestingarfyrirtækjum] og fjármálastofnunum í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE (****) og 4. og 7. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EBE (*****),

b) öllum eftirtöldum atriðum sem váttryggingafélagið á sem varða aðilana sem eru skilgreindir í a-lið og það á hlutdeild í:

— gerningum sem um getur í 3. mgr.,

— gerningum sem um getur í 3. mgr. 18. gr. tilskipunar 79/267/EBE,

— víkjandi kröfum og gerningum sem um getur í 35. gr og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2000/12/EB,

Þegar hlutaeign í annarri lánastofnun, verðbréfafyrirtæki, fjármálastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði er bráðabirgðaráðstöfun og ætluð sem fjárhagsaðstoð til endurskipulagningar eða til bjargar hlutadeigandi aðila er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágu frá ákvæðunum um frádrátt sem um getur í a- og b-lið fjórðu undirgreinar.

Í stað frádráttar liðanna, sem um getur í a- og b-lið fjórðu undirgreinar, sem váttryggingafélag á í lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum og fjármálastofnunum geta aðildarríkin heimilað váttryggingafélögum sínum að beita, að breyttu breytanda, aðferðum 1, 2 eða 3 í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu (*****). Einungis skal beita aðferð 1 (samstæðureikningsskil) ef lögbæra yfirvaldið hefur fulla vissu fyrir því að hve miklu leyti stjórnun er samþætt og

innra eftirlit viðhaft að því er varðar aðila sem eiga að falla undir samstæðureikninga. Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á sama hátt.

Aðildarríkin geta kveðið á um að fyrirtæki, sem eiga að vera undir viðbótareftirliti í samræmi við tilskipun 98/78/EB eða viðbótareftirliti í samræmi við tilskipun 2002/87/EB, þurfi ekki, við útreikning á gjaldþoli eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, að draga frá liðina, sem um getur í a- og b-lið fjórðu undirgreinar, sem eru eign í lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum, fjármála- stofnunum, váttrygginga- eða endurtryggingafélögum eða eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði sem viðbótareftirlitið nær til.

Að því er varðar frádrátt á hlutdeild, sem um getur í þessari málsgrein, er orðið hlutdeild notað í skilningi f-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB.

- (*) Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/12/EB (Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 11).
- (**) Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.
- (***) Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2000/28/EBE (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).
- (****) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).
- (*****) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).
- (*****) Stjtið. EB L 35, 11.2.2003.“

23. gr.

Breytingar á tilskipun 79/267/EBE

Tilskipun 79/267/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. a

1. Hafa skal samráð við lögbær yfirvöld hins aðildarríkisins áður en líftryggingafélagi er veitt starfsleyfi ef það er:

- a) dótturfyrirtæki váttryggingafélags með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða
- b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis váttryggingafélags með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða

c) undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yfirráð yfir váttryggingafélagi með starfsleyfi í öðru aðildarríki.

2. Hafa skal samráð við lögbært yfirvald í viðeigandi aðildarríki sem annast eftirlit með lánastofnunum eða verðbréfafyrirtækjum áður en líftryggingafélagi er veitt starfsleyfi ef það er:

- a) dótturfyrirtæki lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- c) undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yfirráð yfir lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í Bandalaginu.

3. Viðkomandi, lögbær yfirvöld, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna, svo og á orðspori og reynslu yfirmanna sem koma að stjórn annars aðila í sömu samstæðu. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar um hæfi hluthafa og um orðspor og reynslu yfirmanna sem skipta máli fyrir önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.“

2. Eftirfarandi undirgreinar bætist við 2. mgr. 18. gr.:

„Gjaldþol, sem er fyrir hendi, skal einnig lækkað sem nemur eftirfarandi:

a) hlutdeild váttryggingafélagsins í

— váttryggingafélögum í skilningi 6. gr. þessarar tilskipunar, 6. gr. tilskipunar 73/239/EB (*) eða b-liðar 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB (**),

— endurtryggingafélögum í skilningi c-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

— eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði í skilningi i-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

— lánastofnunum og fjármálastofnunum í skilningi 1. og 5. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB (**),

— verðbréfafyrirtækjum og fjármálastofnunum í skilningi 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE (****) og 4. og 7. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EBE (*****),

b) öllum eftirtöldum gerningum sem váttryggingafélagið á sem varða aðila sem eru skilgreindir í a-lið og það á hlutdeild í:

— gerningum sem um getur í 3. mgr.,

— gerningum sem um getur í 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE,

— víkjandi kröfum og gerningum sem um getur í 35. gr. og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2000/12/EB.

Þegar hlutaeign í annarri lánastofnun, verðbréfafyrirtæki, fjármálastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði er bráðabirgðaráðstöfun og ætluð sem fjárhagsaðstoð til endurskipulagningar eða til hjargar hlutaðeigandi aðila, er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágu frá ákvæðunum um frádrátt sem um getur í a- og b-lið þriðju undirgreinar.

Í stað frádráttar liðanna, sem um getur í a- og b-lið þriðju undirgreinar, sem váttryggingafélag á í lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum og fjármálastofnunum, geta aðildarríkin heimilað váttryggingafélögum sínum að beita, að breyttu breytanda, aðferðum 1, 2 eða 3 í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótarefirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu (*****). Einungis skal beita aðferð 1 (samstæðureikningsskil) ef lögbæra yfirvaldið hefur fulla vissu fyrir því að hve miklu leyti stjórnun er samþætt og innra eftirlit viðhaft þegar um er að ræða aðila sem eiga að falla undir samstæðureikninga. Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á sama hátt.

Aðildarríkin geta kveðið á um að fyrirtæki, sem eiga að vera undir viðbótarefirliti í samræmi við tilskipun 98/78/EB eða viðbótarefirliti í samræmi við tilskipun 2002/87/EB, þurfi ekki, við útreikning á gjaldþoli, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, að draga frá liðina sem um getur í a- og b-lið þriðju undirgreinar, sem eru eign í lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum, fjármálastofnunum, váttrygginga- eða endurtryggingafélögum eða eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði sem viðbótarefirliti nær til.

Að því er varðar frádrátt á hlutdeild, sem um getur í þessari málsgrein, er orðið hlutdeild notað í skilningi f-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB.

(*) Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/13/EB (Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 17).

(**) Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

(***) Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).

(****) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).

(*****) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).

(*****) Stjtið. EB L 35, 11.2.2003.“

24. gr.

Breytingar á tilskipun 92/49/EBE

Tilskipun 92/49/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein er skotið inn í 15. gr.:

„1a. Ef sá er aflar eignarhluta, sem um getur í 1. mgr., er váttryggingafélag, lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki slíks aðila eða einstaklingur eða lögaðili, sem hefur yfirráð yfir slíkum aðila, og ef fyrirtækið, sem þessi aðili hyggst afla eignarhlutar í, yrði dótturfyrirtæki hans eða hann fengi yfirráð yfir því í kjölfar öflunar þessara eignarhluta, skal mat á öflun eignarhlutanna ekki fara fram fyrir en að höfðu samráði svo sem um getur í 12. gr. a í tilskipun 73/239/EBE.“

2. Í stað 5. mgr. c í 16. gr. komi eftirfarandi:

„5c. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald veiti:

— seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála,

— eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum,

upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra, né heldur skulu þau koma í veg fyrir að viðkomandi yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 4. mgr. Um upplýsingar sem eru fengnar í þessu sambandi skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.“

25. gr.

Breytingar á tilskipun 92/96/EBE

Tilskipun 92/96/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein er skotið inn í 14. gr.:

„1a. Ef sá er aflar eignarhluta sem um getur í 1. mgr., er váttryggingafélag, lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki slíks aðila eða einstaklingur eða lögaðili, sem hefur yfirráð yfir slíkum aðila, og ef fyrirtækið sem þessi aðili hyggst öðlast eignarhlut í yrði dótturfyrirtæki hans eða hann fengi yfirráð yfir því í kjölfar öflunar þessara eignarhluta, skal mat á öflun eignarhlutanna ekki fara fram fyrir en að höfðu samráði svo sem um getur í 12. gr. a í tilskipun 79/267/EBE.“

2. Í stað 5. mgr. c í 15. gr. komi eftirfarandi:

„5c. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald veiti:

— seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála,

— eftir atvikum, öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum,

upplýsingar sem koma að haldi við störf þeirra, né heldur skulu þau koma í veg fyrir að viðkomandi yfirvöld eða stofnanir komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau geta þurft á að halda með tilliti til 4. mgr. Um upplýsingar, sem eru fengnar í þessu sambandi, skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu samkvæmt þessari grein.“

26. gr.

Breytingar á tilskipun 93/6/EBE

Í 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 93/6/EBE komi eftirfarandi í stað fyrsta og annars undirliðar:

„—, „Eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: fjármálastofnun þar sem dótturfyrirtækin eru annaðhvort eingöngu eða aðallega verðbréfafyrirtæki eða aðrar fjármálastofnanir og a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er verðbréfafyrirtæki, sem er ekki blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu (*),

— „blandað eignarhaldsfélag“: móðurfyrirtæki sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða verðbréfafyrirtæki eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar 2002/87/EB þar sem a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er verðbréfafyrirtæki.

(*) Stjtið. EB L 35, 11.2.2003.“

27. gr.

Breytingar á tilskipun 93/22/EBE

Tilskipun 93/22/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 6. gr. bætist eftirfarandi málsgreinar við:

„Hafa skal samráð við lögbært yfirvald í viðeigandi aðildarríki sem annast eftirlit með lánastofnunum eða váttryggingafélögum áður en verðbréfafyrirtæki er veitt starfsleyfi ef það er:

- dótturfyrirtæki lánastofnunar eða váttryggingafélags með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar eða váttryggingafélags með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yfirráð yfir lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki sem hefur starfsleyfi í Bandalaginu.

Viðkomandi, lögbær yfirvöld, sem um getur í fyrstu og annari mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna, svo og á orðspori og reynslu yfirmanna sem koma að stjórn annars aðila í sömu samstæðu. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar um hæfi hluthafa og orðspor og reynslu yfirmanna, sem skipta máli fyrir önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.“

2. Í stað 2. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi:

„2. Ef sá er aflar eignarhluta, sem um getur í 1. mgr., er verðbréfafyrirtæki, lánastofnun eða váttryggingafélag með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki verðbréfafyrirtækis, lánastofnunar eða váttryggingafélags með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða einstaklingur eða lögaðili sem hefur yfirráð yfir verðbréfafyrirtæki, lánastofnun eða váttryggingafélagi með starfsleyfi í öðru aðildarríki, og ef fyrirtækið sem þessi aðili hyggst öðlast eignarhlut í yrði dótturfyrirtæki hans eða hann fengi yfirráð yfir því í kjölfar öflunar þessa eignarhluta, skal mat á öflun eignarhlutans ekki fara fram fyrir en að höfðu samráði svo sem kveðið er á um í 6. gr.“

28. gr.

Breytingar á tilskipun 98/78/EB

Tilskipun 98/78/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað g-, h-, i- og j-liðar í 1. gr. komi eftirfarandi:

- „g) „hluteignarfélag“: félag sem er annaðhvort móðurfélag eða annað félag sem á hlutdeild í öðru félagi eða fyrirtæki sem hefur tengsl við annað fyrirtæki í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- h) „tengt félag“: annaðhvort dótturfélag eða annað félag sem önnur félög eiga hlutdeild í eða fyrirtæki með tengsl við annað fyrirtæki í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- i) „eignarhaldsfélag á váttryggingasviði“: móðurfélag sem hefur það að meginmarkmiði að afla og eiga hlutdeild í dótturfélögum sem eru annaðhvort eingöngu eða aðallega váttryggingafélög, endurtryggingafélög eða váttryggingafélög utan Bandalagsins þar sem a.m.k. eitt dótturfélaganna er váttryggingafélag og sem er ekki blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu (*),
- j) „blandað eignarhaldsfélag á váttryggingasviði“: móðurfélag sem er ekki váttryggingafélag innan eða utan Bandalagsins, endurtryggingafélag, eignarhaldsfélag á váttryggingasviði eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar 2002/87/EB þar sem a.m.k. eitt dótturfélaganna er váttryggingafélag.

(*) Stjtið. L 35, 11.2.2003.“

2. Í 3. mgr. 6. gr. bætist eftirfarandi málslíður við:

„Lögbæra yfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur tekið þátt í sannpröfun sem það annast ekki sjálf ef það óskar eftir því.

3. Í stað fyrstu undirgreinar 2. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu krefjast þess að váttryggingafélög hafi yfir að ráða viðeigandi áhættustjórnunaraðferðum og kerfum fyrir innra eftirlit, þ.m.t. áreiðanlegar skýrslugjafar- og reikningsskilaaðferðir, til að geta á

heppilegan hátt sanngreint, metið, fylgst með og stýrt viðskiptum eins og kveðið er á um í 1. mgr. Aðildarríkin skulu einnig krefjast þess að váttryggingafélög gefi lögbærum yfirvöldum skýrslu um öll umtalsverð viðskipti, a.m.k. árlega. Lögbær yfirvöld skulu hafa eftirlit með þessum aðferðum og kerfum.“

4. Eftirfarandi greinar bætist við:

„10. gr. a

Samstarf við lögbær yfirvöld í þriðju löndum

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að beiðni aðildarríkis eða að eigin frumkvæði, að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli viðbótareftirlit með:

- a) váttryggingafélögum sem eiga, sem hluteignarfélög, fyrirtæki í skilningi 2. gr. sem hafa aðalskrifstofu sína í þriðja landi, og
- b) váttryggingafélögum utan Bandalagsins sem eiga, sem hluteignarfélög, fyrirtæki í skilningi 2. gr. sem hafa aðalskrifstofu sína í Bandalaginu.

2. Í samningunum sem um getur í 1. mgr. skal einkum leitast við að tryggja:

- a) að lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geti fengið þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir viðbótareftirlit með váttryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu og eiga dótturfélög eða hlutdeild í fyrirtækjum utan Bandalagsins, og
- b) að lögbær yfirvöld í þriðju löndum geti fengið þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir viðbótareftirlit með váttryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæði þeirra og eiga dótturfélög eða hlutdeild í fyrirtækjum í einu eða fleiri aðildarríkjum.

3. Framkvæmdastjórnin og váttrygginganefndin skulu fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr. og meta árangur þeirra.

10. gr. b

Stjórnendur eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þeir, sem í reynd stjórna starfsemi eignarhaldsfélags á váttryggingasviði,

hafi nægilega gott orð á sér og næga reynslu til að gegna þeim skyldum.“

5. Eftirfarandi málsliður bætist við í 1. lið B í I. viðauka:

„Ef engin eignatengsl eru á milli sumra fyrirtækjanna í váttryggingasamstæðu skal lögbært yfirvald ákvarða hvaða hlutfallslega eignarhlutar þurfi að taka tillit til.“

6. Í 2. lið I. viðauka bætist eftirfarandi liður við:

„2.4a. Tengdar lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki og fjármálastofnanir

Þegar reiknað er út aðlagð gjaldþol váttryggingafélags sem er hluteignarfélag í lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun skulu reglurnar, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 16. gr. í tilskipun 73/239/EBE og í 18. gr. tilskipunar 79/267/EBE um frádrátt slíkrar hlutdeildar, gilda, að breyttu breytanda, svo og ákvæðin um að aðildarríkin geti, við tiltekna aðstæður, leyft aðrar aðferðir og að slík hlutdeild komi ekki til frádráttar.“

29. gr.

Breytingar á tilskipun 2000/12/EB

Tilskipun 2000/12/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 9. tölul. komi eftirfarandi:

„9. „Hlutdeild að því er varðar eftirlit á samstæðu-grundvelli og að því er varðar 15. og 16. tölul. 2. mgr. 34. gr.“ hlutdeild í skilningi fyrsta málsliðar 17. gr. tilskipunar 78/660/EBE, eða bein eða óbeinn eign sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé fyrirtækis.“

- b) Í stað 21. og 22. tölul. komi eftirfarandi:

„21. „Eignarhaldsfélag á fjármálasviði“: fjármálastofnun þar sem dótturfyrirtækin eru annaðhvort eingöngu eða aðallega lánastofnanir eða fjármálastofnanir og a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er lánastofnun, sem er ekki blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu (*).

22. „Blandað eignarhaldsfélag“: móðurfyrirtæki sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða lánastofnun eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar 2002/87/EB og þar sem a.m.k. eitt dótturfyrirtækjanna er lánastofnun.

(*) Stjtið. L 35, 11.2.2003.“

2. Í 12. gr. bætist eftirfarandi málsgreinar við:

„Hafa skal samráð við lögbær yfirvöld í viðeigandi aðildarríki sem annast eftirlit með váttryggingafélögum eða verðbréfafyrirtækjum áður en lánastofnun er veitt starfsleyfi ef hún er:

- dótturfyrirtæki váttryggingafélags eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis váttryggingafélags eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu, eða
- undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig hefur yfirráð yfir váttryggingafélagi eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í Bandalaginu.

Viðkomandi, lögbær yfirvöld, sem um getur í fyrstu og annarri málsgrein, skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna, svo og á orðspori og reynslu yfirmanna sem koma að stjórn annars aðila í sömu samstæðu. Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar um hæfi hluthafanna og um orðspor og reynslu yfirmanna, sem skipta máli fyrir önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.“

3. Í stað 2. mgr. 16. gr. komi eftirfarandi:

„2. Ef sá er aflar eignarhluta, svo sem um getur í 1. mgr., er lánastofnun, váttryggingafélag, eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða móðurfyrirtæki lánastofnunar, váttryggingafélags eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í öðru aðildarríki, eða einstaklingur eða lögaðili sem hefur yfirráð yfir lánastofnun, váttryggingafélagi eða verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki, og ef fyrirtækið, sem þessi aðili hyggst öðlast eignarhlut í, yrði dótturfyrirtæki hans eða hann fengi yfirráð yfir því í kjölfar öflunar þessara eignarhluta, skal mat á öflun eignarhlutanna ekki fara fram fyrir en að höfðu samráði svo sem kveðið er á um í 12. gr.“

4. Ákvæðum 2. mgr. 34. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 12. og 13. liðar í 1. undirgrein komi eftirfarandi:

„12. eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema meira en 10% af eigin fé þeirra,

13. víkjandi kröfur og gerningar, sem um getur í 35. gr. og 3. mgr. 36. gr., sem lánastofnun á hjá lána- og fjármálastofnunum sem hún á eignarhlut í og sem nema meira en 10% af eigin fé hvers um sig,

14. eignarhlutir í öðrum lána- og fjármálastofnunum sem nema allt að 10% af höfuðstóli þeirra, víkjandi kröfur og gerningar sem um getur í 35. gr. og 3. mgr. 36. gr. og lánastofnun á í öðrum lána- og fjármálastofnunum en þeim sem um getur í 12. og 13. tölul. þessarar undirgreinar að svo miklu leyti sem heildarfjárhæð slíkra eignarhluta, víkjandi krafna og gerninga er umfram 10% af eigin fé þeirrar lánastofnunar áður en atriðin í 12.–16. lið þessarar undirgreinar eru dregin frá,

15. hlutdeild í skilningi 9. mgr. 1. gr. sem lánastofnun á í

— váttryggingafélögum í skilningi 6. gr. tilskipunar 73/239/EB, 6. gr. tilskipunar 79/267/EBE eða b-liðar 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB (*),

— endurtryggingafélögum í skilningi c-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

— eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði í skilningi i-liðar 1. gr. tilskipunar 98/78/EB,

16. allir eftirtaldir liðir sem lánastofnunin á hjá aðilunum sem eru skilgreindir í 15. tölul. og hún á hlutdeild í:

— gerningar sem um getur í 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE,

— gerningar sem um getur í 3. mgr. 18. gr. tilskipunar 79/267/EBE,

(*) Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.“

b) Í stað annarrar undirgreinar komi eftirfarandi:

„Þegar hlutaeign í annarri lánastofnun, fjármálastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði er bráðabirgðaráðstöfun og ætluð sem fjárhagsaðstoð til endurskipulagningar eða til bjargar hlutaðeigandi aðila er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágu frá ákvæðunum um frádrátt sem um getur í 12.–16. tölul.

Í stað frádráttar liðanna, sem um getur í 15. og 16. tölul., geta aðildarríkin leyft lánastofnunum sínum að beita, að breyttu breytanda, aðferð 1, 2, eða 3 í 1. viðauka við tilskipun 2002/87/EB. Einungis skal beita aðferð 1 (samstæðureikningskil) ef lögbæra yfirvaldið hefur fulla vissu fyrir því að hve miklu leyti stjórnun er samþætt og innra eftirlit viðhaft að því er varðar aðila sem á að taka með í samstæðunni. Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á sama hátt.

Aðildarríkin geta kveðið á um að lánastofnanir, sem eru undir eftirliti á samstæðugrundvelli í samræmi við 3. kafla eða viðbótareftirliti í samræmi við tilskipun 2002/87/EB, þurfi ekki, við útreikning á eigin fé hvers fyrirtækis um sig, að draga frá liði, sem um getur í 12.–16. tölul., sem eru eign í lánastofnunum, fjármálastofnunum, váttrygginga- eða endurtryggingafélögum eða eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði sem falla undir eftirlit á samstæðugrundvelli eða viðbótareftirlit.

Þetta ákvæði skal gilda um allar varfærnisreglur sem eru samhæfðar með löggjöf Bandalagsins.“

5. Í stað 3. mgr. 51. gr. komi eftirfarandi:

„3. Aðildarríkin þurfa ekki að setja mörkin, sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr., að því er varðar eignarhluti í váttryggingafélögum eins og skilgreint er í tilskipun 73/239/EBE og tilskipun 79/267/EBE eða í endurtryggingafélögum eins og skilgreint er í tilskipun 98/78/EB.“

6. Í stað síðasta málsliðar í 2. mgr. 52. gr. komi eftirfarandi:

„Þótt fjárhag eignarhaldsfélags á fjármálasviði sé komið á samstæðugrundvöll hefur það á engan hátt í för með sér að lögbærum yfirvöldum sé skylt að hafa eftirlit með hverju einstöku eignarhaldsfélagi á fjármálasviði, sbr. þó 54. gr. a.“

7. Ákvæðum 54. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við 1. mgr.:

„Ef tengsl eru á milli fyrirtækja í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE skulu lögbær yfirvöld ákveða hvernig þeim skuli komið á samstæðu-grundvöll.“

b) Þriðji undirliður fyrstu undirgreinar í 4. mgr. falli niður.

8. Eftirfarandi grein bætist við:

„54. gr. a

Stjórnendur eignarhaldsfélaga á fjármálasviði

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þeir, sem í reynd stjórna starfsemi eignarhaldsfélags á fjármálasviði, hafi nægilega gott orð á sér og næga reynslu til að gegna þeim skyldum.“

9. Eftirfarandi grein bætist við:

„55. gr. a

Viðskipti innan samstæðu við blönduð eignarhaldsfélög

Aðildarríkin skulu sjá til þess að ef móðurfélag einnar eða fleiri lánastofnana er blandað eignarhaldsfélag hafi lögbær yfirvöld, sem bera ábyrgð á eftirliti með þessum lánastofnunum, almennt eftirlit með viðskiptum lánastofnunarinnar og blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfyrirtækja þess, sbr. þó ákvæði 3. þáttar 2. kafla V. bóls í þessari tilskipun.

Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnanir hafi yfir að ráða viðeigandi áhættustjórnunaraðferðum og kerfum fyrir innra eftirlit, þ.m.t. áreiðanlegar skýrslugjafar- og reikningsskilaaðferðir, til að geta á heppilegan hátt sanngreint, metið, fylgst með og stýrt viðskiptum við móðurfyrirtæki sitt, sem er blandað eignarhaldsfélag, og dótturfyrirtæki þess. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að lánastofnunin gefi skýrslu um öll umtalsverð viðskipti við þessa aðila nema þau sem um getur í 48. gr. Lögbær yfirvöld skulu hafa eftirlit með þessum aðferðum og umtalsverðum viðskiptum.

Ef slík viðskipti innan samstæðu ógna fjárhagsstöðu lánastofnunar skal lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á eftirliti með stofnuninni, gera viðeigandi ráðstafanir.“

10. Í 7. mgr. 56. gr. bætist eftirfarandi málslíður við:

„Lögbæra yfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur, ef það óskar eftir því, tekið þátt í sannpröfun, sem það annast ekki sjálf.“

11. Eftirfarandi grein bætist við:

„56. gr. a

Móðurfyrirtæki í þriðja landi

Ef lánastofnun, þar sem móðurfyrirtækið er lánastofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði með aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins, er ekki undir eftirliti á samstæðugrundvelli skv. 52. gr. skulu lögbæru yfirvöldin sannprófa hvort lánastofnunin eigi að sæta eftirliti á samstæðugrundvelli af hálfu lögbærs yfirvalds í þriðja landi sem jafngildir því eftirliti sem fellur undir meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 52. gr. Lögbæra yfirvaldið, sem bærir ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli ef fjórða undirgreinin gildi, skal framkvæma sannpröfunina að beiðni móðurfyrirtækisins eða einhvers af eftirlitsskyldu aðilunum sem fengið hafa starfsleyfi í Bandalaginu eða að eigin frumkvæði. Lögbæra yfirvaldið skal hafa samráð við önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu.

Ráðgjafarnefndin um bankamál getur veitt almennar leiðbeiningar um það hvort líklegt sé að markmiðum með eftirliti á samstæðugrundvelli, eins og þau eru skilgreind í þessum kafla, verði náð með eftirlitsfyrirkomulagi lögbærra yfirvalda í þriðju löndum þegar um er að ræða lánastofnanir þar sem móðurfyrirtækið hefur aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins. Nefndin skal fara yfir allar slíkar leiðbeiningar og taka tillit til allra breytinga á eftirlitsfyrirkomulagi á samstæðugrundvelli sem slík lögbær yfirvöld hafa með höndum.

Lögbæra yfirvaldið sem annast sannpröfunina, sem er tilgreind í annarri undirgrein, skal taka tillit til allra slíkra leiðbeininga. Þess vegna skal lögbæra yfirvaldið hafa samráð við nefndina áður en það tekur ákvörðun.

Sé slíkt jafngilt eftirlit ekki fyrir hendi skulu aðildarríki beita ákvæðum 52. gr. um lánastofnanir á hliðstæðan hátt.

Að öðrum kosti skulu aðildarríki heimila lögbærum yfirvöldum sínum að beita öðrum viðeigandi eftirlitsaðferðum til að ná markmiðum með eftirliti með lánastofnunum á samstæðugrundvelli. Lögbæra yfirvaldið, sem ber ábyrgð á eftirliti á samstæðugrundvelli, verður að samþykka þessar aðferðir og hafa samráð við önnur lögbær yfirvöld sem málið varðar. Lögbær yfirvöld geta einkum krafist þess að komið sé á fót eignarhaldsfélagi á fjármálasviði sem hefur aðalskrifstofu sína í Bandalaginu og beitt ákvæðum um eftirlit á samstæðugrundvelli gagnvart því eignarhaldsfélagi sem hluta af samstæðu.

Markmiðin með eftirliti á samstæðugrundvelli, eins og þau eru skilgreind í þessum kafla, skulu nást með þessum aðferðum og skal tilkynna öðrum lögbærum yfirvöldum sem málið varðar og framkvæmdastjórninni um þær.“

V. KAFLI

EIGNASTÝRINGARFÉLÖG

30. gr.

Eignastýringarfélag

Þar til frekari samræming verður gerð á reglum um sérsvið skulu aðildarríkin sjá til þess að eignastýringarfélag falli undir:

- a) eftirlit á samstæðugrundvelli með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum og/eða viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingasamstæðu, og
- b) viðbótareftirlit í skilningi þessarar tilskipunar ef samstæðan er fjármálasamsteypa.

Vegna beitingar fyrstu málsgreinar skulu aðildarríkin ákveða, eða gefa lögbærum yfirvöldum sínum heimild til að ákveða, hvaða reglur um sérsvið (svið bankamála, váttryggingasvið eða verðbréfafjónustusvið) eignastýringarfélag skuli falla undir við eftirlit á samstæðugrundvelli og/eða viðbótareftirliti sem um getur í a-lið fyrstu málsgreinar. Við þessa ákvörðun skulu viðkomandi reglur um sérsvið, sem varða það á hvern hátt og að hve miklu leyti fjármálastofnanir (þar sem eignastýringarfélag falla undir eftirlit á samstæðugrundvelli með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum) og endurtryggingarfyrirtæki (þar sem eignastýringarfélag falla undir viðbótareftirlit með váttryggingarfélagum) skuli tekin með, gilda að breyttu breytanda um eignastýringarfélag. Þegar um er að ræða viðbótareftirlit, sem um getur í b-lið fyrstu málsgreinar, skal líta á eignastýringarfélag sem hluta af því sviði sem það tilheyrir samkvæmt a-lið fyrstu málsgreinar.

Ef eignastýringarfélag er hluti af fjármálasamsteypu skal skilja tilvísanir í hugtakið eftirlitsskyldur aðili og í hugtakið lögbær yfirvöld og viðkomandi lögbær yfirvöld í þessari tilskipun sem svo að átt sé við annars vegar eignastýringarfélag og hins vegar lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með eignastýringarfélagum. Þetta gildir, að breyttu breytanda, um samstæður sem um getur í a-lið fyrstu málsgreinar.

VI. KAFLI

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

31. gr.

Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 11. ágúst 2007, leggja skýrslu fyrir nefndina um fjármálasamsteypur sem um getur í 21. gr., um aðgerðir aðildarríkanna og, ef nauðsyn krefur, um þörfina fyrir frekari samræmingu að því er varðar

— að eignastýringarfélag séu tekin inn í eftirlit á samstæðugrundvelli,

— að velja og beita aðferðum varðandi eiginfjárkröfur sem eru settar fram í I. viðauka,

— skilgreiningu á verulegum viðskiptum innan samstæðu og verulegri áhættusambjöppun og eftirlit með þessum þáttum sem um getur í II. viðauka, einkum varðandi það hvernig ber að skilgreina magntakmarkanir og gæðakröfur í þessu sambandi,

— það hve oft fjármálasamsteypur skuli reikna eiginfjárkröfur eins og fram kemur í 2. mgr. 6. gr. og gefa samræmingaraðilanum skýrslu um verulega áhættusambjöppun eins og kemur fram í 2. mgr. 7. gr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við nefndina áður en hún leggur fram tillögur.

2. Innan árs frá því að alþjóðlegt samkomulag hefur tekist um reglur til að koma í veg fyrir að fjármálasamstæður geti tvínotað eigið fé skal framkvæmdastjórnin rannsaka hvernig unnt sé að færa ákvæði þessarar tilskipunar til samræmis þessu alþjóðlega samkomulagi og, ef þörf krefur, koma með viðeigandi tillögur.

32. gr.

Lögleiðing

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 11. ágúst 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að ákvæðin, sem um getur í fyrstu undirgrein, skuli fyrst gilda um eftirlit með reikningum fyrir fjárhagsárið sem hefst 1. janúar 2005 eða á því almanaksári.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

33. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

34. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

I. VIÐAUKI

EIGINEJÁRKRÖFUR

Útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum eftirlitsskyldra aðila í fjármálasamsteypunni, sem um getur í 1. mgr. 6. gr., skal fara fram í samræmi við tæknilegar meginreglur og eina af aðferðunum sem er lýst í þessum viðauka.

Með fyrirvara um ákvæði næstu málsgreinar skulu aðildarríkin veita lögbærum yfirvöldum sínum leyfi til að ákveða, þegar þau taka að sér hlutverk samræmingaraðila tiltekinna fjármálasamsteypu, að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og samsteypuna sjálfa, hvaða aðferð skuli beitt gagnvart þeirri fjármálasamsteypu.

Aðildarríkin geta krafist þess að útreikningurinn fari fram samkvæmt einni af þeim aðferðum sem lýst er í þessum viðauka ef eftirlitsskyldur aðili, sem hefur starfsleyfi í því aðildarríki, fer fyrir fjármálasamsteypunni. Ef eftirlitsskyldur aðili, í skilningi 1. gr., fer ekki fyrir fjármálasamsteypu skulu aðildarríkin heimila beitingu einhverrar af aðferðunum sem lýst er í þessum viðauka, nema við aðstæður þar sem viðkomandi lögbær yfirvöld eru staðsett í sama aðildarríki, en þá geta aðildarríkin krafist þess að tiltekinni aðferð sé beitt.

I. Tæknilegar meginreglur

1. *Umfang viðbótareiginfjárfrafnna og aðferðir við útreikning þeirra*

Ef aðili er dótturfyrirtæki með ófullnægjandi gjaldþol eða, ef um er að ræða óeftirlitsskyldan aðila á fjármálasviði, hugsað ófullnægjandi gjaldþol þarf að taka tillit til ófullnægjandi gjaldþols dótturfyrirtækisins í heild, án tillits til þess hvaða aðferð er notuð. Ef samræmingaraðilinn telur að ábyrgð móðurfyrirtækisins, sem á hlut í eigin fé fyrirtækisins, takmarkist algerlega og ótvírátt við þann eignarhlut getur hann veitt leyfi fyrir því að tekið verði hlutfallslega tillit til ófullnægjandi gjaldþols dótturfyrirtækisins.

Ef ekki eru nein eignatengsl á milli aðila í fjármálasamsteypu, skal samræmingaraðilinn ákveða, að höfðu samráði við önnur viðkomandi lögbær yfirvöld, hvaða hlutfallslega eignarhlut skuli taka með í reikninginn m.t.t. þeirrar ábyrgðar sem þau tengsl, sem eru fyrir hendi, hafa í för með sér.

2. *Aðrar tæknilegar meginreglur*

Án tillits til þess hvaða aðferð er notuð við útreikning á viðbótareiginfjárkröfum fyrir eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu eins og mælt er fyrir um í II. þætti þessa viðauka, skal samræmingaraðilinn og, ef þörf krefur, önnur lögbær yfirvöld sem málið varðar, ganga úr skugga um að eftirfarandi meginreglum sé beitt:

- i) að komið sé í veg fyrir margnotkun á liðum sem teknir eru með í útreikningi á eigin fé á vettvangi fjármálasamsteypu (margnotkun eiginfjárliða) og einnig óheimila myndun eigin fjár innan samstæðunnar; til að tryggja að komið sé í veg fyrir margnotkun og myndun eigin fjár innan samstæðunnar skulu lögbær yfirvöld á hliðstæðan hátt beita viðeigandi meginreglum sem mælt er fyrir um í viðkomandi reglum um sérsvið,
- ii) þar til reglur um sérsvið verða samræmdar frekar skulu liðir, sem teljast með í útreikningi til eigin fjár, jafngilda kröfum um gjaldþol fyrir hvert einstakt fjármálasvið í fjármálasamsteypu í samræmi við reglur um viðeigandi sérsvið; þegar fjármálasamsteypan uppfyllir ekki eiginfjárkröfur í heild sinni; skulu einungis liðir, sem teljast með við útreikning á eigin fé samkvæmt reglum um hvert sérsvið (eigið fé þvert á sérsvið) vera gjaldgengir sem eiginfjárliðir við að uppfylla viðbótarkröfur um gjaldþol,

ef reglur um sérsvið takmarka notkun tiltekinna gerninga sem eru ígildi eigin fjár, sem gætu gilt sem eigið fé þvert á sérsvið, gilda þær takmarkanir að breyttu breytanda við útreikning á eigin fé á vettvangi fjármálasamsteypunnar,

við útreikning á eigin fé á vettvangi fjármálasamsteypunnar skulu lögbær yfirvöld einnig taka tillit til þess hve auðvelt er að nálgast og færa eigið fé á milli mismunandi lögaðila innan samstæðunnar, miðað við markmiðin í reglunum um eiginfjárkröfur,

ef hugsuð gjaldþolskrafa er reiknuð í samræmi við II. þátt þessa viðauka, þegar um er að ræða aðila á fjármálasviði sem er ekki eftirlitsskyldur, merkir hugsuð gjaldþolskrafa eiginfjárkröfu sem slíkur aðili þyrfti að uppfylla samkvæmt reglum um viðkomandi sérsvið ef hann væri eftirlitsskyldur á því sviði fjármála. Ef um er að ræða eignastýringarfélög merkir gjaldþolskrafa eiginfjárkröfuna sem er sett fram í a-lið 1. mgr. 5. gr. a í tilskipun 85/611/EBE; hugsuð gjaldþolskrafa fyrir blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði skal reiknuð samkvæmt reglum um sérsvið á mikilvægasta fjármálasviðinu í fjármálasamsteypunni.

II. Aðferðir við tæknilega útreikninga

Aðferð 1: „Aðferð byggð á samstæðureikningsskilum“

Útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum fyrir eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu skal gerður á grundvelli samstæðureikninga.

Viðbótareiginfjárkröfur skulu reiknaðar sem mismunurinn á:

- i) eigin fé fjármálasamsteypunnar, sem reiknað er á grundvelli efnahagsstöðu samstæðunnar; liðirnir sem nota má eru þeir liðir sem eru viðurkenndir samkvæmt reglum um viðkomandi sérsvið,

og

- ii) samtölu gjaldþolskrafna fyrir hvert og eitt fjármálasvið innan samsteypunnar; gjaldþolskröfurnar fyrir hvert fjármálasvið eru reiknaðar í samræmi við reglur um viðeigandi sérsvið.

Reglurnar um sérsvið, sem vísað er til, eru einkum 3. kafli í V. bálki tilskipunar 2000/12/EB, að því er varðar lánastofnanir, tilskipun 98/78/EB að því er varðar váttryggingafélög og tilskipun 93/6/EBE að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

Ef um er að ræða óeftirlitsskylda aðila á fjármálasviði sem eru ekki teknir með í fyrrgreindum útreikningum á gjaldþoli einstakra sérsviða, skal reikna út hugsaða gjaldþolskröfu fyrir þá.

Mismunurinn má ekki vera neikvæður.

Aðferð 2: „Frádráttar- og samlagningaraðferð“

Útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum fyrir eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu skal gerður á grundvelli reikninga hvers aðila í samstæðunni.

Viðbótareiginfjárkröfur skulu reiknaðar sem mismunurinn á:

- i) samtölu eigin fjár allra eftirlitsskyldra og óeftirlitsskyldra aðila á fjármálasviði í fjármálasamsteypu; liðirnir sem nota má eru þeir liðir sem eru viðurkenndir samkvæmt reglum um viðkomandi sérsvið,

og

- ii) samtölu

— krafna um gjaldþol allra eftirlitsskyldra og óeftirlitsskyldra aðila á fjármálasviði í samstæðunni; gjaldþolskröfurnar skulu reiknaðar samkvæmt viðeigandi reglum um viðkomandi sérsvið, og

— bókfærðs verðs á hlutdeildareignum í öðrum aðilum í samstæðunni.

Ef um er að ræða óeftirlitsskylda aðila á fjármálasviði, skal reikna út hugsaða gjaldþolskröfu fyrir þá. Taka skal hlutfallslega tillit til eigin fjár og gjaldþolskrafna eins og kveðið er á um í 4. mgr. 6. gr. og í samræmi við I. þátt þessa viðauka.

Mismunurinn má ekki vera neikvæður.

Aðferð 3: „Aðferð byggð á bókfærðu verði/frádrætti kröfu“

Útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum fyrir eftirlitsskylda aðila í fjármálasamsteypu skal gerður á grundvelli reikninga hvers aðila í samstæðunni.

Viðbótareiginfjárkröfur skulu reiknaðar sem mismunurinn á:

- i) eigin fé móðurfyrirtækis eða þess aðila sem fer fyrir fjármálasamsteypunni; liðirnir sem nota má eru þeir liðir sem eru viðurkenndir samkvæmt reglum um viðkomandi sérsvið,

og

- ii) samtölu

— gjaldþolskröfu móðurfyrirtækisins eða aðilans sem fer fyrir samsteypunni, sem um getur í i-lið, og

— þess sem hærra er, bókfærðs verðs á hlutdeild þess fyrrnefnda í öðrum aðilum í samsteypunni eða gjaldþolskrafna fyrir þessa aðila; taka skal hlutfallslega tillit til gjaldþolskrafna þessara aðila eins og kveðið er á um í 4. mgr. 6. gr. og í samræmi við I. þátt þessa viðauka.

Ef um er að ræða óeftirlitsskylda aðila á fjármálasviði skal reikna út hugsaða gjaldþolskröfu fyrir þá. Þegar það er metið hvaða liði megi nota við útreikning á viðbótareiginfjárkröfum er heimilt að meta hlutdeildareign samkvæmt hlutdeildaraðferð í samræmi við heimildina í b-lið 2. mgr. 59. gr. tilskipunar 78/660/EBE.

Mismunurinn má ekki vera neikvæður.

Aðferð 4: Sambland af aðferðum 1, 2 og 3

Lögbær yfirvöld geta leyft að aðferðum 1, 2 og 3 sé blandað saman eða tveimur af þessum aðferðum blandað saman.

*II. VIÐAUKI***TÆKNILEG BEITING ÁKVÆÐA UM VIÐSKIPTI INNAN SAMSTÆÐU OG ÁHÆTTUSAMÞJÖPPUN**

Samræmingaraðilinn skal, að höfðu samráði við önnur viðkomandi lögbær yfirvöld, sanngreina þá tegund viðskipta og áhættu sem eftirlitsskyldir aðilar í tiltekinni fjármálasamsteypu eiga að tilkynna um í samræmi við ákvæði 2. mgr. 7. gr. og 2. mgr. 8. gr. um viðskipti innan samstæðu og áhættusamþjöppun. Þegar samræmingaraðili og viðkomandi, lögbær yfirvöld skilgreina eða gefa álit sitt á tegund viðskipta eða áhættu skulu þeir taka tillit til sérstakrar uppbyggingar samstæðna og áhættustjórnunaraðferða í fjármálasamsteypunni. Til að geta sanngreint veruleg viðskipti innan samstæðunnar og verulega áhættusamþjöppun, sem þarf að tilkynna í samræmi við ákvæði 7. og 8. gr., skal samræmingaraðilinn, að höfðu samráði við önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld og samsteypuna sjálfa, skilgreina viðeigandi viðmiðanir byggðar á reglum um eigið fé og/eda tæknilegum ákvæðum.

Við eftirlit með viðskiptum innan samstæðunnar og áhættusamþjöppun skal samræmingaraðilinn einkum fylgjast með mögulegri smíthættu innan fjármálasamsteypunnar, hættu á hagsmunaaárekstrum, hættu á því að reglur um sérsvið séu sniðgengnar og stigi eða umfangi áhættu.

Aðildarríkin skulu heimila lögbærum yfirvöldum sínum að beita, á vettvangi fjármálasamsteypu, ákvæðum reglna um sérsvið á viðskipti innan samstæðu og áhættusamþjöppun, einkum til að komast hjá því að reglur um sérsvið séu sniðgengnar.